

[Srimathi Lourdhammal Simon] [6th April 1960]

Sir, hon. Members of the House are aware of the fact that the elections to the Kodaikanal Municipal Council was postponed and the municipal administration is being carried on by the Commissioner from 20th April 1959, the date on which the term of office of the councillors expired. It is, therefore, necessary and urgent to declare the local area under the jurisdiction of the Kodaikanal Municipality into a Township and constitute a Committee for that township.

Sir, the other House has passed the motion for the purpose of constituting a township committee. It is proposed to issue the notification under section 4 (a) (1) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Act V of 1920) as amended by Act XIX of 1959 declaring the municipal area as a township and to constitute a committee for administering the municipal affairs and also notify the strength of the township committee. Copies of the notification proposed to be issued have been placed on the table of the House for the information of hon. Members.

MR. SPEAKER: Motion moved:

‘That the House do resolve that the area comprised within the jurisdiction of the Kodaikanal Municipality in the Madurai district which is a health resort, be declared to be a township under sub-section (1) of section 4-A of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920)’.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரேரணை மீது பல அங்கத்தினர்கள் யோசனைகள் கூற விரும்பலாம். ஆதரிக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களும் யோசனைகூற விரும்பலாம். ஆகவே, இந்தப் பிரேரணையை நாளையோ அல்லது வேறு ஒரு நாளோ எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னதற்கு சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட ஆட்சேபனை இல்லையென்று தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, இதை ஆலோசனைக்கு இன்னொரு நாள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: I have no objection if the Hon. the Leader of the House would agree to that.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have no objection, Sir.

MR. SPEAKER: Is it the desire of the House that the consideration of this resolution may be postponed for a few days?

HON. MEMBERS: Yes, Sir.

MR. SPEAKER: The consideration is postponed; the date will be decided later. We will now take up voting on Demands for Grants for the year 1960-61.

VII.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61.

(1) DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

(2) DEMAND III—STAMPS ADMINISTRATION.

(3) DEMAND XII—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

(4) DEMAND XXXV—COMPENSATION TO ZAMINDARS.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move:

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,74,50,200 under Demand I—Land Revenue Department.’

6th April 1960]

[Sri M. A. Manickavelu]

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 21,91,100 under Demand III—Stamps Administration.’

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,27,19,400 under Demand XII—District Administration and Miscellaneous.’

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 92,00,000 under Demand XXXV—Compensation to Zamindars.’

MR. SPEAKER : Now let the hon. Members move the cut motions and then the Hon. Minister may speak.

SRI S. M. ANNAMALAI : Mr. Speaker, Sir, I move the cut motion standing in my name, namely :—

‘That the allotment of Rs. 1,74,50,200 under Demand I—Land Revenue Department—be reduced by Rs. 100.’

SRI A. GOVINDASAMY : Mr. Speaker, Sir, I move :

‘That the allotment of Rs. 21,91,100 under Demand III—Stamps Administration—be reduced by Rs. 100.’

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : Mr. Speaker, Sir, I move :

‘That the allotment of Rs. 4,27,19,400 under Demand XII—District Administration and Miscellaneous—be reduced by Rs. 100.’

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I move :

‘That the allotment of Rs. 92,00,000 under Demand XXXV—Compensation to Zamindars—be reduced by Rs. 100.’

MR. SPEAKER : The Demands and the cut motions are before the House for discussion.

THE HON. M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம் தெரிவிக்க சில நிமிஷங்கள் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன். 1-வது மான்யக் கோரிக்கையின்கீழ், ஒரு கோடி சில்லரை ரூபாய் கேட்டிருக்கிறோம். நம் ராஜ்யத்தில் வழக்கம் என்னவென்றால், சர்வேக்கு வேண்டிய செலவு, டெக்னிகல் ஸ்டோர் சர்வேக்கு வாங்குவது ஆக, இம்மாதிரி யெல்லாம் இந்த மான்யத்திலே வருகின்றன. ஆனால், வரி வசூல் பண்ணுவது, மற்ற செலவு எல்லாம் 12-வது மான்யத்திலே வருகிறது. அதிலே 4 கோடி சில்லரை ரூபாய் கோரப்படுகிறது. மற்ற தெல்லாம் 1-வது மான்யத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஸ்டாம்ப் அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷன் 3-வது மான்யத்தில் வருகிறது. ஜமீன் எடுத்துவிட்ட தினால் அவர்களுக்கு நஷ்ட ரூ. கொடுப்பது 35-வது மான்யத்தில் வருகிறது. 1-வது மான்யத்திற்கு விளக்கம் தருவதற்காகத்தான் இப்பொழுது இதைத் தெரிவித்தேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் பேசலாம்.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ரெவினியூ இலாகாவை மாற்றியமைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் வைத்திருக்கிறேன். சமுதாய நலத்திட்டங்கள் மாநிலத்தில் புகுத்தப்பட்ட பிறகு, ரெவினியூ இலாகாவின் வேலைகள் அதிகமாகிவிட்டன என்றே சர்க்காரின் நிர்வாக அறிக்கையிலே காணப்படுகிறது. 1953-54-ம் ஆண்டில் சுப்ரமணியம் கமிட்டி ரிபோர்ட் இந்தச் சர்க்காருக்குத் தரப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியினுடைய அறிக்கையில் கண்டுள்ள ஒரு சிலவற்றைத்தான் சர்க்கார் அமுல் நடத்தினார்களே தவிர,

[Sri S. M. Annamalai]

[6th April 1960]

இன்னும் பல அமுல் நடத்தப்படாமலிருக்கின்றன. ரெவினியூ இலாகா வைப் பொறுத்த வரையில், தாலுகா அலுவலகங்களுக்குச் சென்று எந்த ரிக்கார்டைக் கேட்டாலும், அதைச் சீக்கிரம் கண்டுபிடிக்க முடிவ தில்லை. சாதாரண சால்வென்ஸி சர்ட்டிபிகேட்டுக்காக வேண்டி தாசில் தாரிடம் சென்று கேட்டாலும், அந்த சர்ட்டிபிகேட்டைப் பெற 4, 5 மாதங் கள் ஆகின்றன. ஏன் இப்படி இருக்கிறதென்றால், சமுதாய நலத்திட்டப் பகுதிகளிலிருந்து அவர்களுக்குப் பலவித வேலைகள் வருவதன் காரண மாக அந்த வேலைகளைக் கவனித்துவிட்டு, சால்வென்ஸி சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பது போன்ற இதர வேலைகளைக் கவனிக்க வேண்டியிருப்பதால், அவர்களுக்கு மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. அதுவும் தவிர, தாலுகா அலுவலகங்களில் இதற்கு முன்பும் ஒரே ஒரு சர்வேயர்தான் இருந்து கொண்டிருந்தார்; இப்பொழுதும் ஒரே ஒரு சர்வேயர்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார். பட்டா பிரித்து, சப்-டிவிஷன் செய்யவேண்டுமென்று பல மனுக்கள் தாலுகா அலுவலகங்களுக்கு வருகின்றன. அவைகளை யெல்லாம் கவனிக்க ஒரே ஒரு சர்வேயர்தான் இருப்பதால், பட்டா பிரித்துத் தர நேரம் இருப்பதில்லை. கால தாமதம் ஆகிறது. பாமர மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

லோன் ரெமீஜர், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்பள பில்கள், ஸ்பெஷல் ரெமீஷன் தருவதற்கு வேண்டிய பாரம்கள் முதலியவை தாலுகா அலுவலகங்களுக்குச் சேரவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. சிட்டா அடங்கல் என்பது முக்கியமான ரிக்கார்டாகும். அதுவும் குறிப்பாக, நியாய வாரச் சட்டம் புகுத்தப்பட்ட பின்னால், அது முக்கியமாக நல்ல மூறையில் வைக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இன்ன இன்ன நிலங்களில் இன்ன இன்ன ஆட்கள் பயிர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவலை அந்தந்த ஊர்க் கணக்கப்பிள்ளை அந்த அடங்கலில் குறிக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. அதையொட்டி சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பித்து விட்டார்கள். ஆனால், இன்னும் பழைய பாரங் களைய வைத்துக்கொண்டு இருப்பதோடு, இன்ன இன்ன நிலங்களை இன்ன இன்னவர் பயிர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற குறிப்பு செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு குத்தகைக்கு வைத்திருக்கிறார்கள் என்றுகூட அதில் 'காலம்' இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட காலங்கள் உள்ள அடங்க ளுக்கு வேண்டிய பாரம்களைக்கூட இந்தச் சர்க்கார் தராமல் இருந்து கொண்டிருப்பதால், காலதாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

ஜில்லா ரெவினியூ அதிகாரிகளை நியமிப்பது குறித்து ஜனவரி மாதம் 13-ந்தேதி யன்று சர்க்கார் கெஜட் நோட்டிபிகேஷன் செய்திருக்கிறது. சமுதாய நலத் திட்டங்கள் நாட்டில் ஏற்பட்ட பிறகு ரெவினியூ இலாகா விளக்குக் வேலை அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தால், சமுதாய நலத் திட்ட வேலைகளைப் பார்ப்பதற்காக வேண்டி ஜில்லா கலெக்டர்களையும், ரெவினியூ இலாக்காவைப் பார்க்க ஜில்லா ரெவினியூ அதிகாரிகளையும் நியமிக்கப் போவ தாக கெஜட் நோட்டிபிகேஷன் பார்த்தேன். இன்னும் ஏன் அத்தகைய அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவில்லை என்று சர்க்கார் தயவு செய்து விளக்கம் தரவேண்டும். ஜில்லா ரெவினியூ அதிகாரிகளைப் போட்டுவிட்டால் உண்மை யிலேயே வேலை துரிதமாக நடக்கும்.

போளூர் தாலுகாவில் இரண்டு பிரிக்காக்களுக்கு ஒரு சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதி இருக்கிறது. அந்த தாலுகாவில் மூன்று சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. மூன்று திட்டப் பகுதிகளுக்கும் மூன்று ஜீப்ப்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், தாலுகா தாசில்தாருக்கு ஒரு ஜீப் கூட கொடுக்கப்படவில்லை. தாலுகா பூராவும் அவர் அஜ்மாய்ஷ் செய்ய வேண்டி யிருக்கிறது. அதாவது, எந்த எந்த நிலங்கள் சாகுபடியாகவில்லை என்று அவர் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ஜீப் இல்லாத காரணத்தால், தாலுகா பூராவும் இந்தக் காரியம் நடைபெற முடியாமலிருக்கிறது. சப்ரமணியம் கமிட்டி ரிபோர்ட்டில், ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசரிடம் இருக்கும் ஜீப்பை ஒவ்வொரு தாசில்தாரும் மாதத்திற்குப் பத்து நாட்கள் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதன்படி தரப்படுகிறதா என்று

6th April 1960]

[Sri S. M. Annamalai]

பார்த்தால் ஒவ்வொரு தாசில்தாருக்கும் மாதத்தில் ஒன்றிரண்டு நாள் கூட கிடைப்பதில்லை. அதனால் அஜ்மாய்ஷ் வேலையை அவர்கள் செய்ய முடிவதில்லை.

தாலுகா அலுவலகங்கள் பழைய காலத்தில், வெள்ளைக்காரன் ஆண்ட காலத்தில் எப்படி இருந்ததோ அப்படியே இப்பொழுதும் காட்சியளிக்கின்றன. பங்கா இழுக்கும் காட்சியை இன்னும் அங்கே பார்க்கின்றோம். சமுதாய நலத்திட்ட அலுவலகங்களும், மற்ற இலாகா அலுவலகங்களும் நன்றாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நல்ல அழகான வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இந்த மாநில சர்க்காருக்கு ஏறத்தாழ பல கோடி ரூபாய்களை வசூலித்துத் தருகின்ற ரெவினியூ இலாகாவிலுள்ள தாலுகா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீடு கட்டித் தராததால் அவர்கள் மிகவும் வேதனைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அமைக்கப்பட்ட கட்டிடங்களே பெரும்பாலும் இருக்கின்றன. மேலும், தாசில்தார் உட்காருவதும், உடனே ஒரு ப்யூன் பங்கா இழுப்பதும் ஆகிய காட்சி இப்பொழுதும் காணப்படுகிறது. போன்றவை பொறுத்த வரையில், ஒரு பக்கத்தில் உள்ள சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் அலுவலகத்திற்கு மின்சார விளக்குகள் போடப்படவில்லை. மறுபுறத்தில் இருக்கும் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கும் மின்சார விளக்கு போடப்படவில்லை. ஆனால், இவ்விரண்டு கட்டிடங்களுக்கும் மத்தியில் இருக்கும் தாலுகா அலுவலகத்தில் பங்கா இழுப்பதும், இரவில் இராதல் விளக்கு வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்வதும் சகஜமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதனால் மாதமொன்றுக்கு சற்றேறக்குறைய நான்கு டின்கள் மண் ணெண்ணெய் செலவாகிறது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மாதத்திற்கு 25 ரூபாய் செலவாகிறது. வருடத்திற்கு ஏறத்தாழ 300 ரூபாய் செலவாகிறது. ஜமாபந்தி காலங்களில் பெட்ரோமர்க்ஸ் விளக்குகள் போட்டுக்கொண்டு வேலை செய்கிறார்கள். அதற்கு ஏறத்தாழ 40, 50 ரூபாய் செலவாகிறது. இப்படியாக, ஆண்டு ஒன்றுக்கு விளக்குக்காக 350 ரூபாய் செலவாகிறது. மின்சார விளக்கு போட்டால், மாதத்திற்குப் பத்து ரூபாய் தான் செலவாகும். ஆகவே, மின்சார விளக்குகள் தாலுகா அலுவலகங்களுக்குப் போடப்பட வேண்டும். என்னைப் பொறுத்த வரையில் சொல் வேன்—வடாற்காடு மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறது; வடாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் வசித்துவாக்கூடிய இலாகா கூட பின் தங்கியிருக்கிறது என்று வருத்தத்துடன் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக சர்வே, செட்டில்மெண்ட் மிகமிக மோசமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வேலை மிகவும் குறைவாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. செட்டில்மெண்ட்டைப் பொறுத்த வரையிலே அதை இன்னும் அதிகமாக துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, 1936-ம் ஆண்டு இனாம்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகவும், அதற்காக மசோதாவை தயாரிக்கப் போவதாகவும் கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் 1955-ம் ஆண்டில் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த இனாம்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய மசோதா இது வரையில் வந்ததா என்றால், வரவில்லை. அதற்குப் பதிலாக நாம் ரிபோர்ட்டைப் படித்துப் பார்க்கும்போது ஜோடி, ஷோத்திரியம் கிராமங்களில் 1366-ம் பசலிக்கு ரூ. 2,43,028, 1367-ம் பசலிக்கு ரூ. 2,26,990 வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கிராமங்களில் ரயத்வாரி முறையில் வரி வசூல் செய்தால் ரூ. 1,500 வீதம் வசூல் ஆகும். ஆனால் இப்பொழுது கிராமத்திற்கு ஏறத்தாழ 100, 150 ரூபாய்தான் வசூலிக்கப்படுகிறது. சர்க்கார் இந்தக் கிராமங்களை இன்னும் எடுத்துக் கொள்ளாததால், சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் பெறக்கூடிய கடன்களை மக்கள் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்தக் கிராமங்களில் உள்ள எரிகளில் தூர் வார வேண்டும். அல்லது அவைகளை ரிபேர் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டால், அவைகள் ஷோத்திரியம் இனாம்களைச் சேர்ந்தவைகள், ஆகையால் நாங்கள் ரிபேர் செய்ய முடியாது,

[Sri S. M. Annamalai]

[6th April 1960]

அதற்கான மசோதா வந்த பிறகு நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டு செய்கிறோம், செட்டில்மெண்டு ஆன பிறகு கடன்கள் தருகிறோம், செட்டில்மெண்டு ஆன பிறகு ஏரிகளை ரிபேர் செய்கிறோம், என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்கள் மிக மிக அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகையால், இந்த மசோதாவை உடனடியாகத் தயார் செய்து, சட்டமன்றத்தில் கொண்டுவந்து சட்டமாக இயற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இசும் பாத்தியதையைப் பற்றி சட்டமன்றத்தில் 1955-ம் ஆண்டில் அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார்கள். நான் இப்பொழுது பார்க்கிறேன், அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டியிலே இசும் பாத்தியதையை ஒழிக்கக்கூடிய நிலை இப்பொழுது கைவிடப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. இசும் பாத்தியதையை ஒழிக்கக் கூடாது என்ற நிலைக்கு ஏன் சர்க்கார் வந்தார்கள், அதனால் என்ன கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் உண்மையிலேயே விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இசும் பாத்தியதை இருப்பதினால்தான் லட்சக் கணக்கான ரூபாயை அங்கு இருக்கக்கூடிய மணியக்காரர், கணக்குப் பிள்ளை எடுத்து சாப்பிட்டு விடுகிறார்கள். அப்படி சாப்பிட்டுவிட்டால் என்ன வந்து விடப்போகிறது, ஆறு மாத சஸ்பென்ஷன் தானே என்று கவலையற்று இருக்கிறார்கள். இந்த இசும் பாத்தியதையை ஒழித்துக்கட்டினால்தான் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சர்வாதிக்காரம் ஒழியும். அவர்களுக்கு இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சம்பளம் போதாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இசும் பாத்தியதையை ஒழித்துவிட்டு ஏறத்தாழ 2, 3 கிராமங்களுக்கு ஒரு கணக்குப்பிள்ளை மணியக்காரர் நியமித்தால், அவர்களுக்கு அதிகமான சம்பளம் கொடுக்கலாம். ஆகவே இந்த இசும் பாத்தியதையை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏன் முன்வரவில்லை என்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறிய ஏரிகளை ரிபேர் செய்வது ரெவின்யூ இலாகாவின் கையில் இருக்கிறது. நட்சத்திரக் குறி இல்லாத ஒரு கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் 25-3-1960 அன்று.

DUPUTY SPEAKER : உங்களுக்கு டைம் ஆகிவிட்டது.

* **SRI S. M. ANNAMALAI :** இரண்டு நிமிஷங்களில் முடித்துக் விடுகிறேன். 1958-59-ல் போளூர் வட்டம் காளசமுத்திரம் ஏரிக்கு எத்தனை நாள் தண்ணீர் வந்தது? அது நிலங்களுக்கு எத்தனை நாள் பாய்ச்சப்பட்டது? இல்லையாயின் காரணமென்ன? என்று நாள் கேட்டேன். மந்திரி அவர்கள் “(a) Seventy-five days. (b) The supply received was not utilized for irrigation of lands. (c) As the only sluice to the tank was highly silted up with sand to a height of 4 feet above the level of the sluice, the water could not pass through the sluice for the irrigation of lands and consequently the supply received dried up in the tank itself.” என்று பதில் அளித்தார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன். இது நியாயம்தானா, இது முறைதானா? போளூர் தாலுகாவில் எத்தனையோ ஏரிகள் இருக்கின்றன. சின்னசந்தவாசல் ஏரி இருக்கிறது. அங்குள்ள மைனர் இரிகேஷன் ஏரிகள் தூர்ந்து இருக்கின்றன. காளசமுத்திரம் ஏரியில் மண்ணை வார வேண்டும் என்று பல முறை கேட்டும், அன்ரெம்யூனெரேடியல் ஸ்கீம் என்று கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த ஆண்டில் அங்குள்ள மக்கள் அந்த ஸ்லூயிஸில் உள்ள மண்ணை வாரி தண்ணீர்

6th April 1960]

[Sri S. M. Annamalai]

பாய்ச்சியதை சர்க்கார் வெகு உஷாராகப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்து, இந்த ஆண்டில் நஞ்சை வரி வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 3, 4 ஆண்டுகளாக வரி வசூல் செய்யாமல் ரெமிஷன் செய்து இருந்தாலும் கூட, இந்த ஆண்டு மக்களே கஷ்டப்பட்டு மண்ணை வாரி தண்ணீரை பாய்ச்சி கொண்டதால், அதை சர்க்கார் வெகு உன்னிப்பாகப் பார்த்துக் கொண்டு வரி செலுத்தித்தான் ஆக வேண்டும் இந்த ஆண்டில் என்று சொல்லுகிறார்கள். வரியை வேண்டுமானால் வசூலித்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால், இந்த வரியை மேற்கொண்டு என்ன செய்யப்போகிறீர்கள் என்பதைத் திட்டவாட்டமாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

***SRI M. S. SELVARAJAN :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய மான்யங்களை ஆதரிக்கிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில், வேறு பல இலாகாக்களில் வேகமான காஷத்திற்கு ஏற்ற மாறுதல்கள் பல விதத்தில் ஏற்பட்டிருந்த போதிலும், ரெவின்யூ இலாகாவில் நாம் எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு வேகமான மாறுதல்கள் இதுவரையில் காண முடியவில்லை. ரெவின்யூ இலாகா எல்லா இலாகாக்களுக்கும் தாய்போல, சமுத்திரம் போல இருக்கக் கூடிய ஒரு இலாகா. அதில் நாம் எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு வேகம் இல்லை என்று குறைபடுவதற்கு இல்லாவிட்டாலும்கூட, அடிப்படையிலே ஏற்பட வேண்டிய மாறுதல்கள் சிலவற்றை அவசியமாக நாம் ஏற்படுத்தி ஆக வேண்டும். தேசத்தில், ராஜ்யத்தில், எத்தனை எத்தனை விதமான சீர்திருத்தங்கள், நல்ல நல்ல காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தாலும்கூட, கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய கிராம அதிகாரிகளிடம்தான் இந்த நல்ல காரியங்களுடைய அமுல் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. கிராம அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்கு சீர்திருத்தம் அடைகிறார்களோ, ஜனங்களுக்கு நல்ல விதத்தில் நல்ல காரியங்களை எட்டும்படியாகச் செய்கிறார்களோ, அதைப் பொறுத்துத்தான் தேசத்திற்கு கிடைத்திருக்கக்கூடிய சுதந்திரத்தின் வாடையை கிராம ஜனங்கள் உணர முடியும். கிராம ஜனங்களுக்கு செளகரியம் ஏற்படும். கிராம ஜனங்களுக்கு அன்றாட வாழ்க்கையில் புகல் இடம் போல் இருக்கக்கூடிய தாலுகா ஆபீஸ்கள், தாலுகா ஆபீஸ்களில் ஏற்படக் கூடிய மாறுதல்களைப் பொறுத்துத்தான் தேசத்திலுள்ள கிராம ஜனங்களுக்கு நல்ல காரியங்களின் பலன் எட்டும். அதைத்தான் அளவு கோலாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவுக்கு பாரக்கிறபொழுது தாலுகா ஆபீஸ்களில் இன்னும் தகுந்த அளவுக்கு மாறுதல்கள் ஏற்படவில்லை. எந்த இடத்தில் கோளாறு இருக்கிறது என்பதை ஜாக்கிரதையாக உணருவதற்கும், அத்தகைய காரியங்களைச் செம்மையாக செய்து முடிக்க வேண்டியவர்களாகிய கிராம அதிகாரிகளுடைய முறை அல்லது கிராம அதிகாரிகளை எந்த அளவுக்கு நியமனம் செய்வது, அவர்களை எந்த அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்துவது என்பதைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக பல வருஷங்களுக்கு முன்பு நம் ராஜ்யத்தில் ஒரு சப் கமிட்டி நிறுவப்பட்டது. அமைச்சர்களைக் கொண்ட அந்தக் குழு எவ்வளவு காலத்தான் அதைப் பரிசீலனை செய்வது? இன்னும் அது பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வருவதிலே காலதாமதம் இருக்குமேயானால், ராஜ்யத்தில் மேற்கொள்ளக்கூடிய நல்ல காரியங்கள் கிராம ஜனங்களுக்கு நாம் எந்த வேகத்தில் எட்ட வேண்டும் என்று நினைத்தோமோ அந்த வேகத்தில் எட்டாது தடைபடும் என்பதைப் பணியோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, கிராம அதிகாரிகளுடைய முறையைப் பொறுத்த வரையிலே, சிக்கிரம் ஒரு முடிவுக்கு வந்தால்தான் அவர்களிடையே ஏற்பட வேண்டிய மாறுதல்களை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவர முடியும். அதைப் பொறுத்துத்தான் நல்ல காரியங்களுடைய பலன் கிராம ஜனங்களுக்கு எட்டும்.

ஜில்லா கலெக்டர் ஆபீஸிலிருந்து தாலுகா ஆபீஸ், கிராம அதிகாரிகள் வரையில் எண்ணற்ற வேலை பளு அவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. எல்லையற்ற பளுவை அவர்கள் சுமக்கிறார்கள். வேறு பல இலாகாக்களிலும், மத்திய சர்க்கார் இலாகாக்களிலும் அப்பேர்ப்போலவர்களுக்கு

[Sri M. S. Selvarajan]

[6th April 1960]

ஆங்காங்கு இருக்கக் கூடிய செளகரியங்களும், அவகாசமும், நம் ராஜ்யத்திலுள்ள சிப்பந்திகளுக்கு கிடைக்கவில்லை. குறிப்பாக தாலுகா ஆபீஸில் வேலை செய்கிறவர்களாக இருந்தாலும் சரி, கலெக்டர் ஆபீஸில் வேலை செய்கிறவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது அவர்களுக்கு உட்பட்டு இருக்கக் கூடிய இலாகாக்களில் வேலை செய்யக் கூடியவர்களாக இருந்தாலும் சரி, காலையிலிருந்து இரவு வரையில் அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் வீட்டிற்கும் பைல்களை எடுத்துக்கொண்டு போய் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஐ.ஏ.எஸ். பயிற்சி பெற்றவர்களை ஜில்லா நிர்வாகத்தில் நியமனம் செய்தால் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு நல்ல மாறுதல்கள் ஏற்படும் என்ற நல்ல கருத்தோடுதான் நியமனம் செய்கிறார்கள். இருந்தாலும் பல்வேறு ஜில்லாக்களில் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கும் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்கு ஜனங்களோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமோ, ஜனங்களை மதித்து நடக்க வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு நடக்கவில்லை என்பது என்னுடைய குறைபாடு என்பதை நான் பணியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் ஜனங்களையும், ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளையும் வேறாக நினைத்து, தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய எல்லை மீறிய வேலைகளுக்கு மத்தியில்சூட, ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளும், அமைச்சர்களும் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைக்கூட ஜில்லா கலெக்டர், ஜில்லாவில் இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொண்டு அனாவசியமாக தலையிடுகிறார்கள் என்று நான் குற்றம் சாட்டுவேன். அவர்கள் தேர்தலுக்கு நிற்கிறவர்கள் அல்லது நிற்க வேண்டுமென்ற ஆசை உள்ளவர்கள் என்று சந்தேகப்படக் கூடிய அளவுக்கு அவசியம் இல்லாத வேலைகளில் எல்லை மீறிய வேலை பளுவுக்கு மத்தியிலும் தலையிடுகிறார்கள். அது குறைவுபட வேண்டும். இதில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

2-30
p.m.

சமீப காலத்தில் கிராம அதிகாரிகள் வசூல் பணத்தைக் கையாடல் செய்யும் குற்றம் அதிகப்பட்டிருக்கிறது. ராஜ்யத்திலே, ஜில்லாக்கள் தோறும், இந்த குற்றம் செய்தவர்கள் அகப்படுகிறார்கள். இதற்குக் உடனடியாகப் பரிசாரம் தேட வேண்டியது அவசியம்; அதற்கு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று பணியோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தக் கிராம அதிகாரிகள் அந்தந்தக் கிராமங்களிலேயே தங்குவதில்லை, அங்கே வசிப்பதில்லை; ஆனால், பக்கத்திலுள்ள நகர்ப்புறங்களிலே அல்லது தாலுகா தலைநகரிலே குவிந்து இருக்கும் நிலைமைதான் இருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகள் அந்தந்தக் கிராமங்களிலே வசித்தால் தான் மக்களுக்கு அவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் உதவிகள் குறைந்த செலவில் சீக்கிரமாகக் கிடைக்கும் என்பது விவசாய மக்களின் பணிவான கோரிக்கை. இதைத் திட்ட ரீதியாகவும், சட்ட ரீதியாகவும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்டாம்பிஸ் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் பொறுத்த மட்டில், குறைந்த டி.நாமினேஷன் உள்ள ஸ்டாம்புகள் கிடைப்பது மிக மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. குறைந்த டி.நாமினேஷன் ஸ்டாம்புகளால் அதிகம் லாபம் இல்லை என்றே என்னவோ, ஸ்டாம்பு வெண்டர்கள் அதிகமாக வைத்துக்கொள்ளவதில்லை. அவர்கள் இம்மாதிரி குறைந்த தொகையுள்ள ஸ்டாம்புகளையும் சேர்த்து வினியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் வேண்டும்.

ஜீன்தார்களுக்கும், இனாம்தார்களுக்கும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படும் விஷயம் கெஜெட்டில் விளம்பரம் செய்யப்படுகிறது. அது மட்டும் போதாது. அந்தந்தக் கிராமங்களிலேயே விளம்பரம் செய்ய வேண்டிய முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கும் தெரிவிக்கலாம். இப்படிச் செய்யவில்லை என்றால், காலக் கிரமத்தில் கெஜெட்டில் வரும் விளம்பரம் கவனிக்கப்படாவிட்டால், மூன்று மாத தவணை தீர்ந்து போய்விடும். அதனால் அவர்களுக்குப் பல சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன.

6th April 1960]

[Sri M. S. Selvarajan]

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலே, அடிப்படை டாக்ஸ், லாண்ட் ரெவின்யூ மிகக் குறைந்த அளவில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அங்கே ஏக்கருக்கு ரூ. 1 முதல் ரூ. 2 வரைதான் இருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால், பக்கத்திலுள்ள திருநெல்வேலி ஜில்லாவில், தாம்பரபரணி பாசனத்தில் ரூ. 22 1/2 ஆக இருக்கிறது. எல்லா ஒரு போக நிலத்திற்கும் இரண்டு போக நஞ்சை நிலத்திற்கும் கூடுதல் தீர்வை விகிதம் இருந்து வந்திருக்கிறது. வேறு எந்த இடத்திலுமே இவ்வளவு அதிகமான அடிப்படைத் தீர்வை இல்லை என்பது என் எண்ணம். நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன்னால் செய்யப்பட்ட செட்டில்மெண்டு, ரீசெட்டில்மெண்டு ராஜ்யத்தில் மற்றப் பகுதிகளுக்கு ஒப்பாகக் குறைந்து காலத்தில் மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, தாம்பரபரணி பிரதேசம் மணிமுத்தார் திட்டத்தால் இலாபம் அடைந்திருக்கிறது என்று முன் மூன்று பசலிகளுக்கும், மிகக் கூடுதல் விகிதத்தில் 58, 59, 60 மூன்று வருஷங்களுக்கும் முன் பாக்கியாக, அரியர்ஸ் ஆகக் கருதி இன்றையதினம் இந்த வருஷம் பிப்ரவரி மாதத்திலிருந்து ஒரே தவணையாக வசூலிக்க இருக்கிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறார்கள். மணிமுத்தார் திட்டம், இந்தக் குறுகிய காலத்திற்குள்ளே தாம்பரபரணி பிரதேசத்திற்கு அதிகப்படியான நன்மையைச் செய்திருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்து முடிவு எடுக்க, it is too early என்பது என் பணிவான அபிப்பிராயம். அப்படி ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுத்து வரி விதிப்பதை மற்ற ஜில்லாக்களோடு ஒத்தப் பார்க்க வேண்டும். ஒத்து இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். அதெல்லாம் பார்த்து முடிவு எடுக்க சில நாட்கள் ஆகும். அதற்கு மத்தியில் முந்தா நாளிலிருந்து, அங்கே ஜமாபந்தி ஆரம்பித்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு, சர்க்கார் ஒரு தாக்கீது அனுப்பி புதிய வரி விகிதத்தை நிறுத்தாவிட்டால், அவர்கள் இஷ்டப்படி வசூல் செய்யக்காரணமாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் துன்புறுத்தப்படுவார்கள். ஆகவே, ஒரு முடிவு கானும் வரையில், தீர்வை ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுப்பதை நிறுத்தி அரசாங்கம் குறைந்தது இந்த வருஷத்திற்கு தீர்வை மட்டும் வசூல் என்றாலும்தான் காலதாமதமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதன் பிறகு பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவு எடுக்கலாம். 25, 30 வருடங்களாக தண்டத் தீர்வை கொடுத்திருப்பவர்களும் கூட இருக்கிறார்கள். அத்தகைய வாட்டர்ரேட் புஞ்சையெல்லாம் நஞ்சையாக மாற்றி வரிவிதிப்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்க தயங்கக் கூடாது. கால தாமதம் ஏற்படுகிற வரையில், வரியிலிருந்து, ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட்டிலிருந்து நிவர்த்தியளிக்க வேண்டும் என்று பணிவாக வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து, ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரெவின்யூ மானியத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, அதில் இருக்கக்கூடிய குறைகளைப் பேசுவதைப் பார்க்கிறோம். அதில், அடிப்படையைப் புரிந்து கொண்டால், அந்த நிலைமை இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். இந்த இலாகா, பெயரளவில்தான் இன்று ரெவின்யூ இலாகாவே தவிர, உண்மையில் அது ஒரு சேகும்நல இலாகாவாகவே இயங்கி வருகிறது. பலதரப்பட்ட பொதுநலத்திட்டங்கள் இதில் பலவகைகளிலே அமைந்திருக்கின்றன. ஆகவேதான், ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னால், அவர்களது பளுவைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் ஒரு நல்ல அமைப்பை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்தார்கள். ஆனால், என்ன காரணத்தினாலோ அதில் கால தாமதம் ஆகிறது. ஜில்லாக்களிலுள்ள கலெக்டர்களின் நிர்வாகத்தை இரண்டாகப் பிரித்து கலெக்டர் வேறாகவும், ரெவின்யூ அதிகாரி வேறாகவும் போட முடிவு செய்தார்கள். ஆனால், இது இன்னும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. அது சீக்கிரமாக அமுலாக்கப்பட்டால், காலதாமதங்கள் குறைந்து, வேலை நல்ல முறையிலே நடக்க முடியும்.

சென்னை மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், ரெவின்யூ மானியம் இன்று வந்திருப்பது, ஒரு சிறந்த நான் என்றே சொல்ல வேண்டும். எனினால், இன்று தான் அமைச்சரவர்கள் உச்சவரம்பு மசோதாவை

[Sri S. Lazar]

[6th April 1960]

சட்ட சபையிலே சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவைப் பார்க்கும் போது, அதை ஒரு fair legislation என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்; fair to the tiller and the owner, fair to the tenant, fair to the charitable and religious endowments, என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் அமைந்திருப்பதை மிகவும் போற்றத் தக்கது என்பதை முதலிலேயே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாகப் பார்த்தால், இது மிகவும் பாராட்டத் தக்கது என்று சொல்ல வேண்டும். உட்பிரிவுகளைப் பார்த்தால், அங்கங்கே சிறு சிறு குறைகள் இருக்கலாம். அவைகளைப் பரிசீலனை செய்து பின்னால், மாற்றி அமைக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இந்த மசோதாவிலே, சொந்த சாகுபடிக்கு ஐந்து ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது பாராட்டத் தக்கது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதே சமயத்தில் வேறு சில குறைகளையும் தவிர்த்து இருக்கலாம். நியாயவாரச் சட்டத்திலும், விவசாயிகளை வெளியேற்றக் கூடாது என்ற சட்டத்திலும் உள்ள சில குறைகளையும் தவிர்த்து, ஒரே மசோதாவாக இதைக்கொண்டு வந்திருக்கலாம். அந்தக் குறைகளையும் தவிர்க்கக்கூடிய முறையிலே இந்தச் சட்டம் அமையும் என்று எதிர்பார்த்தோம். அப்படிக் குறைகளைத் தீர்க்காவிட்டால், அதற்கென ஒரு புது மசோதாவாவது கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், அதனால், விவசாயிகளுக்கும் பலன் இல்லை; நிலச்சவாந்தார்களுக்கும் பலன் இல்லை. அதிலுள்ள குறைகளைத் தீர்த்தால்தான், இரண்டு பேருக்கும் பலன் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக வெகு நாட்களாக இருந்து வருகிற பெரிய பிரச்னை, இந்த மாகாணத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய அரசாங்க அலுவலகர்கள், உத்யோகஸ்தர்களுக்கு உயர்ந்த பட்ச சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை. இது பொதுவாக இருந்து அதற்கு என்று அமைக்கப்பட்ட குழு தனது அறிக்கையை சமர்ப்பித்து விட்டது. அது மிகவும் போற்றக்கூடியது. அதை சிக்கிரம் பரிசீலனை செய்து அமுலுக்குக்கொண்டு வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இதைவிட இன்னும் ஒரு பெரிய பிரச்னை இருந்து வருகிறது. அது தான் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வது, அதாவது அசைன்மெண்ட். அது போன்று எனக்ரோசுமெண்ட். இந்த இரண்டு பிரச்னைகளும் மிகப் பெரிய பிரச்னையாக இருந்து வருகிறது. இது எல்லாருக்கும் தொல்லை கொடுக்கக்கூடிய பிரச்னையாக இருக்கிறது. இது அதிகாரிகளுக்கும் பொது மக்களுக்கும் அதிகப்படியான தொல்லையைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. இதைப்பற்றி பல சந்தர்ப்பங்களில் அங்கத்தினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். அவைகளை அமைச்சர்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலாவதாக மதகுல லாண்ட் எனக்ரோசுமெண்ட் ஆக்ட். இதில் இருக்கக்கூடிய குறைகள் எவ்வளவோ. இன்றைக்கு செய்யக்கூடிய பல அபிவிருத்தி திட்டங்கள் எல்லாம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதன் பலன் அனுபவிக்கக்கூடிய வகையில் அவைகள் அமைய வில்லை. ஆகவே நில ஆர்ஜிதம் செய்யக்கூடியதைப் பொறுத்த வரைக்கும் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக நான் சொல்லுகிறேன். இன்றைய தினம் நிலத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் சிவோஜிமா என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் குறிப்பாக நாலேந்து ஆண்டுகளாக ஒரு இடத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை வெளியேற்றுவதாக இருந்தால், சாதாரணமாக ஒருவன் அறுபது வருஷங்கள் ஒரு நிலத்தில் இருந்தால் அவனுக்கு அந்த நிலத்தின் பாத்தியதை ஏற்படுகிறது. அது சட்ட பூர்வமாக ஏற்படுகிறது. அல்லது அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்தால் அவருக்கு அந்த நிலத்தில் உரிமை ஏற்படுகிறது. எந்த முறை இருந்தபோதிலும் கூட அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்போது பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. சாதாரணமாக யார் யார் இடத்தில் நிலம் இருக்கிறதோ அவர்கள் அந்த நிலத்தை பண்படுத்தி பல வசதிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு அதை சாகுபடிக்கும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொண்டு வருவதற்கு எவ்வளவோ செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி நிலத்தை நல்ல முறையில்

6th April 1960]

[Sri S. Lazar]

வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களை நிலத்தை விட்டு திடீரென்று வெளியேற வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு அதனால் எவ்வளவோ அதிருப்தி ஏற்படுகிறது. அவர்களுடைய நிலைமை மோசமாகி விடுகிறது. சாதாரணமாக நிலத்தை பண்படுத்தி, பணம் செலவு செய்து சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நிலத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று சொல்லி பல தொந்தரவுகளைக் கொடுத்தால் அவர்கள் நிலத்தைக் கொடுக்காமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்கு தொந்தரவுகளைக் கொடுக்கக்கூடிய அளவில் அவர்கள் வெளியேற வேண்டும் என்று சொல்லி அவர்களை வெளியேற்ற முற்படுவதினால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் பல அதிருப்திகள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதைப்போலவேதான் எனக்ரோச்மெண்ட் ஆக்ட்டும் இருக்கிறது. இதிலும் ஒரு நீண்ட ப்ரோவீஜரை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார். இந்த சட்டத்தின் பிரகாரம் ஒருவரை வெளியேற வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டபோதிலும் கூட வேறு ஒரு இடத்தில் ஆக்கிரமிப்பு செய்து விட்டால் அதைத் தடுக்க சட்டத்தில் எந்த விதமான விதியும் இல்லை. இன்றைய தினம் நிலத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்தாலும் கூட மறு நாள் வெளியேறாமல் நீதி ஸ்தலத்திற்குச் சென்று தன்னை வெளியேற்ற விடாதுபடி “ஸ்டே ஆர்டர்” வாங்கிக்கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமையில் சட்டத்தில் விதி இருக்கிறது. இதைப்போல பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதனால் அவர்களை வெளியேற்ற முடியாமல் போய் விடுகிறது. நில ஆர்ஜிதச் சட்டப் பிரகாரம்கூட நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட சட்டங்களினால் எந்த விதமான பயனும் இல்லாமல் இருக்கிறபடியால் இந்தச் சட்டங்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே காலதாமதம் ஏற்படாமல் சீக்கிரமாகவே இவைகளை திருத்தி அமைத்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடிக்கடி அரசாங்கத்திற்கும் சொல்லிக்கொண்டு வரப்படுகிறது. இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் வற்புறுத்திக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு ஒரு நிரந்தரமான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. சிறு சிறு தொகைகள் எல்லாம் இப்பொழுது பட்டுவாடா செய்யப்படாமல் கோர்ட்டுகளில் டிபாசிட் செய்யப்படுகிறது. ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய், பத்து ரூபாய், நூறு ரூபாய் என்று இப்படிப்பட்ட சிறு சிறு தொகைகள் எல்லாம் கோர்ட்டுகளில் டிபாசிட்டில் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் பட்டுவாடா செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இவைகளில் இப்படிப்பட்ட பணம் லட்சக்கணக்காக கோர்ட்டு டிபாசிட்டில் இருந்து வருகின்றன. திருச்சி நீதி மன்றத்தில் மட்டும் ஏறக்குறைய இருபது லட்சம் ரூபாய் இருப்பதாக எனக்கு புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு அதிகப்படியான தொகை ஏன் கோர்ட்டு டிபாசிட்டில் இருக்க வேண்டும். இந்தத் தொகையை வருஷா வருஷம் கணக்குப் பார்ப்பதற்கு என்று தனியாக ஒரு குமாஸ்தாவை நியமித்து அந்தக் கணக்கை சரி பார்க்கச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த குமாஸ்தாவிற்கு ஒரு வருஷத்திற்கு அந்த வேலையையே பார்ப்பதற்கு வேலை இருக்கிறது. இந்தப் பணத்தை யாரும் பெற முடியாமல் இருக்கிறது. ஒன்று இந்த தொகைகளை அரசாங்கம் அவரவர்களுக்கு சீக்கிரம் கொடுத்துவிட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், அல்லது கோர்ட்டுக்கு வராமல் இருக்க வேண்டும். அந்த அளவில் சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டும், அல்லது அந்தத் தொகையை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு வேறு அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு அவைகளை எடுத்து செலவு செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது. அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய உரிமை இருக்கும் அளவில் சட்டத்தை மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இது ஒரு சிறந்த முறை. இதன் மூலம் பல நகர பிரச்சனைகளை தீர்த்துக்கொள்ளலாம்.

அதைப்போலவே இப்பொழுது கிராமங்களில், பவுண்டுகள் இருக்கின்றன. அதற்குள்ள கட்டிடங்கள் எல்லாம் நாளுக்கு நாள் சீரழிந்து

[Sri S. Lazar]

[6th April 1960]

சுஃனித்துக்கொண்டு வருகின்றன. அவைகளை சரியான முறையில் பழுது பார்க்கவில்லையானால் சில வருஷங்களில் அங்கு கட்டிடங்கள் இருந்ததாகவே தோன்றுது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்படலாம். அவைகளை பழுது பார்க்க என்பதற்காக தொகை ஒதுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டிலாவது—அப்படி ஒதுக்க வேண்டும் என்று எழுதியிருந்தேன். பவுண்டுகளை ரிபேர் செய்வதற்கு மட்டும் மாகாணம் பூராவுக்கும் எண்பதாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதைப் பராமரிக்க அதாவது நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்வதற்கு எந்த விதமான பணமும் ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆகவே அதற்கு என்று நிறைய பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட கட்டிடங்கள் அவசியம் இல்லை என்று அரசாங்கம் ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் அவைகளை சரியான முறையில் வைத்துக்கொள்வதற்கு அவைகளை அந்தந்த பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்து விடலாம். அவர்களாகவே அவைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய உரிமை அவர்களுக்கு இல்லை. அப்படி அந்தக் கட்டிடங்கள் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்தால் அவைகளை அவர்கள் நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்வார்கள் அல்லது அவைகளில் பஞ்சாயத்து அலுவலகங்களை வைத்துக்கொள்வார்கள். அதற்கு அவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும். அந்த முறையில் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அவைகளை கட்டுவதற்கும் பராமரிப்பதற்கும் இப்பொழுது இந்த பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கா விட்டாலும் அதை சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அந்த முறையில் சேர்த்துக்கொண்டு அவைகளைப் பழுது பார்க்க வேண்டும் என்ற முறையில் விதியை திருத்தி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. P. SUBRAMANIAM: சட்ட மன்ற உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த லாண்ட் ரெவின்யூ மானியத்தின் மீது கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாகவே தரிசு நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதைப்பற்றி பல உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே பல இடங்களில் நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலம் அடமானம் செய்து கொடுத்துக்கொண்டு வந்தாலும் கூட பல இடங்களில் சரியான முறையில் கொடுக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல பகுதிகளில் நிலத்தை சாகுபடி செய்கிறவர் ஒருவராக இருந்தாலும் அந்த நிலத்தை வேறு ஒருவருக்கு அடமானம் செய்யப்படும் வருகிறது. இதனால் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. இதை நேரடியாகப் பார்த்தால் நன்கு தெரிய வரும் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஐந்தாறு வருஷங்களாக சிவோஜிமா சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறவர்களுடைய பெயரில் நிலம் இல்லாமல் வேறு ஒருவர் பெயரால் நிலத்தை எழுதிக்கொள்ளக்கூடிய அளவில் கிராம கணக்குப்பிள்ளைகள் கணக்குகளை எழுதுகிறார்கள். அதனால் வேறு ஒருவருக்கு அந்த நிலத்தை அடமானம் செய்து விடுவதால் சாகுபடி செய்கிறவர்களும், அடமானம் பெற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களும் சண்டை போட்டுக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் கிராமங்களில் வேலைகள் நடந்து வருகின்றன. இதற்கு பரிகாரம் காண அரசாங்க அதிகாரிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். ஆதலால் அங்கங்கே நில அடமானம் செய்யும்போது அங்கே இருக்கக்கூடிய சமூக ஊழியர்களையும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் பஞ்சாயத்து போர்டு உறுப்பினர்களையும் கலந்துகொண்டு உண்மையாகவே யார் நிலத்தை சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார் என்பதைக் கண்டு பிடித்து அவருக்கு நிலத்தை அடமானம் செய்யக்கூடிய அளவில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முறையில் சட்டத்தை மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் ஆத்தூர் தாலுகாவில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடி செய்யக்கூடிய நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் அங்கு அதிகாரிகளிடத்திலும் தாசில்தாரிடமும், டிபுடி கலெக்டரிடமும், கலெக்டரிடமும், விண்ணப்பங்களையும், மகஜர்களையும் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல கோர்ட்

6th April 1960]

[Sri M. P. Subramaniam]

நவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே மேலே குறிப்பிட்ட முறையில் குழுவை நியமித்து யார் சாகுபடி செய்து வருகிறார்களோ அவர் அவர்களுக்கே நிலத்தை அடமானம் செய்யக்கூடிய அளவில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு அவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுத்து உதவ வேண்டும், மற்ற உதவிகளையும் செய்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக; கிணறு மானியத்தைப்பற்றி பல சந்தர்ப்பங்களில் எல்லோரும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் கடனில் 250 ரூபாய் அவர்களுக்கு சப்சிடியாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பல மாவட்டங்களில் அது போதவே போதாது. இதற்கு என்று சப்சிடி பகுதிக்காக 8.25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதவே போதாது. அடமானம் செய்யப்படும் ஏராளமான நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்குமானால், ஏற்கனவே உள்ள வறண்ட பகுதிகளில் கிணறு வெட்டி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை 8½ லட்சம் போதவே போதாது. அதுவும் சேலம், கோவை போன்ற இடங்களில் கிணறு வெட்டி இண்டாயிரம், மூவாயிரம் என்று செலவு செய்தால்தான் கிணறு தோண்ட முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் தாலுகா தலைநகரங்களில், ஜில்லா தலைநகரங்களிலுள்ள அலுவலகங்களிலும் பல பாரங்கள் எளிதாகக் கிடைப்பதில்லை. கிராம அதிகாரிகள் பல பாரங்கள் தாங்களே எழுதிக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இவைகளுக்கு ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டுவந்த வெள்ளைக் காசுதம், இங்கு, பேடு போன்றவைகள் கூட நிறுத்தப்பட்டுவிட்டன. நிர்வாகத்திற்கு கோடிக்கணக்கிலே செலவு செய்கிறோம். இந்த சில்லரை சிலவினங்களுக்கு மிகவும் சிறிய தொகைதான் தேவைப்படும். ஆனால் இவைகள் சிறிய பிரச்சினைகளாக இருந்தாலும் பெரிய அதிகாரிகள் கவனத்தில் விழுவது இல்லை என்றே இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவைகள் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய கவனம் செலுத்தவேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னொரு விஷயம். ஒரு விவசாயி இன்றையதினம் தாலுகா அலுவலகத்திற்கோ, ஜில்லா தலைநகரங்களிலுள்ள அலுவலகங்களுக்கோ சென்றால் அந்தத் தகவலை எந்த இடத்தில் யார்மூலமாக பெறுவது என்று தெரியாமல் தவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சட்டத்தின் மூலம் அவனுக்கு எவ்வளவோ நன்மைகளை செய்கிறோமென்று சொல்லலாம். ஆனால் அவன் ஏதாவது தகவல் கோரி அலுவலகங்கள் சென்றால் மரியாதையாக நடத்தப்படுவதில்லை. அவன் சேவகனிடம் எட்டணவைக் கொடுத்து அவன் மூலமாக என்ன தகவல் கிடைக்கிறதோ அதை அவன் பெற்றுக் கொண்டுச் செல்ல வேண்டியதுதான். பெரிய அதிகாரிகளை அவன் நேரடியாக பார்க்கப் பயப்படுகிறான். அவர்களுக்கும் நேரம் போதாது. பொதுவாக நிர்வாகத்தில் நான்குகோடி ஐந்துகோடி என்று செலவழிக்கிறோம். ஒவ்வொரு அலுவலகத்திலும் தாலுகா மாவட்ட அலுவலகங்களில் ரிசப்ஷன் ஆபீஸ் (Reception Office) ஒன்று வைத்து பயிற்சி பெற்ற குமாஸ்தா ஒருவரை போட்டால் அவர் அந்த விவசாயிக்கு வேண்டிய தகவலை கொடுக்க முடியும். அப்பறம் அவசியமானால் மேல் அதிகாரியைப் பார்க்கலாம். கடன் வேண்டி விவசாயி மனுப்போட்டால் பதில் கிடைப்பதில்லை. உண்மையில் பணம் அலாட்மெண்ட் இல்லாமலிருக்கலாம். ஆனால் இந்த விபரங்களை விவசாயி தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இவைகளை இந்த குமாஸ்தா மூலம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். மனுக்கள் போட்டு பதில் வரவில்லை என்றால் விவசாயி சர்க்காரிடம் அதிருப்தி அடைகிறான்.

மற்றும் சரியான காலத்தில் விண்ணப்பங்களுக்குப் பதில் கிடைப்பதில்லை. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கூட கடிதங்கள் எழுதினால் ஆறுமாதம் ஓராண்டு ஆகிறது. மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கோ, சென்னை தலைநகரங்களிலுள்ள அதிகாரிகளுக்கோ எழுதினால் எவ்வித பதிலும் வருவதில்லை.

[Sri M. P. Subramaniam]

[6th April 1960]

மற்றும் ஒன்று இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில முக்கியமான காரியங்களுக்கு, நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து தரவேண்டும் என்று எழுதினால் பல ஆண்டுகள், பல மாதங்கள் ஆகிவிடுகிறது. கலெக்டர் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதில்லை. ஆகவே, அவருக்கு இருக்கக்கூடிய தனிப்பட்ட அதிகாரத்தைக் கொண்டு கலெக்டர் உடனடியாக ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுப்பதற்கு சட்டம் தடையாக இருக்குமானால் அதைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சமுதாய நல, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட பகுதியில் பாதை போடும் வழியில் தூறு பேர்கள் இருந்தால் அவர்களில் ஒருவர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்றால் போடவேண்டிய ஒரு பாதை தடைப்பட்டுவிடுகிறது. ஒருவருக்காக 99 பேர் கஷ்டப்படவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே பொது நன்மையை உத்தேசித்து அரசாங்க அதிகாரிகளே தனிப்பட்ட அதிகாரத்தைக் கொண்டு அதை ஆர்ஜிதம் செய்வது அவசியமானால் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த முறையில் நில ஆர்ஜித சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

லஞ்சப் பிரச்சனையைப்பற்றி பரவலாக பேசப்படுகிறது. இது ஒருவிதத்தில் இல்லையென்றால் ஒருவிதத்தில் இருந்து கொண்டான் இருக்கிறது என்கிற உண்மையை நாம் ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும். எந்தக் காரியம் ஆகவேண்டுமென்றாலும், மேல் மட்டத்திலோ, இடையிலோ வேண்டியவர்கள் இருந்து அவர்களைப் பிடித்தால்தான் காரியம் நடக்கிறது. இப்படிப் பட்டவர்கள் உதவி இல்லை யென்றால் பணம் வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆட்கள் பலமோ, பண பலமோ இல்லை என்றால் காரியம் நடப்பதில்லை. ஆகவே முக்கியமாக பொது மக்களுக்குச் செய்கிற நன்மை, நிர்வாகத்தில் எந்தவிதமான ஊழலும் இல்லாமல் காலாகாலத்தில் குறிப்பிட்டபடி யாருடைய வேலையாக இருந்தாலும் நிர்வாகம் சீராக, ஒழுங்காக நடப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும், மக்களுக்குச் செய்யக்கூடிய சிறந்த தொண்டாக இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கனம் லாசர் குறிப்பிட்டது போல மாவட்டங்களின் நிர்வாகம் திறமையாக நடைபெறவில்லை. பல மாவட்டங்களில் கலெக்டர்களுக்கு முன்பு இருந்த வேலை அதிகரித்துவிட்டது. மக்களோடு நேரிடையாகத் தொடர்பு கொண்டு பல பொதுக் காரியங்களை அவர்கள் செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட பெரிய ஜில்லாக்களை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்பதை ஒப்புக் கொண்டார்கள். அதைப் பிரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று ரெவின்யூ போர்ட் மெம்பர்கள் கூடச் சுற்றிப்பார்த்து அறிக்கையும் தயார் செய்வதாக முன்பு தெரிந்தது. அந்த ஏற்பாடுகள் எல்லாம் இப்பொழுது நின்று விட்டதாக அறிகிறேன். வேலஸ்டென் கவுன்சில் ஏற்பட்ட பிறகு கலெக்டர்களுக்கு கீழே ரெவின்யூ ஆபீசர் என்று போடலாம் என முடிவு செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்படியெல்லாம் செய்வதைவிட உறுதியாக பெரிய ஜில்லாக்களைப் பிரித்து அமைத்தால் தான் நிர்வாகம் சீராக நடைபெற முடியும். தாலுக்காக்கள் கூட சிறிய அமைப்புக்களாக இருந்தால்தான் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டப் பகுதி அப்படி அப்படியே ஒரு தாலுக்காவாக இருந்தால் நல்லது. அந்த அந்த வட்டாரத்தில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பார்த்துச் செய்ய முடியும். நான்கு லட்சம், ஐந்து லட்சம் ஊனத்தொகை கொண்ட பகுதிக்கு ஒரு தாசில்தார் என்று இருந்தால், சித்திரை மாதத்தில் குடி தண்ணீர் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றால் அவர் அந்தப் பகுதியைச் சுற்றிப் பார்த்து அவைகளுக்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுப்பதற்குள் மூன்று நான்கு மாதம் ஆகிவிடும். இந்த நேரத்தில் அலுவலக வேலைகளும் தடைப்படும். ஆகவே ஜில்லாக்களையும், தாலுக்காக்களையும் சிறிய அமைப்புகளாகப் பிரித்தால்தான் நல்லது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

6th April 1960]

[Sri M. P. Subramaniam]

இறுதியாக, சர்வே அண்டு லாண்டு ரெக்கார்டு இலாகாவில் பணி செய்கிற சில குமாஸ்தாக்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த இலாகாவில் வேலை செய்யும் குமாஸ்தாக்கள் சென்னை சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த இலாகா தாற்காலிகமானது, எந்த நேரத்திலும் கலைக்கப்பட்டுவிடலாம் என்பதனால் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டில் கலெக்டரின் கீழ் வேலை செய்யக்கூடியவர்களாக வேறு மாவட்டங்களுக்கு எட்டில் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இப்பொழுது இந்த இலாகா கலைக்கப்படுவதாக இல்லை. இடையில் சிலர் மாற்றப்படுகிறார்கள். ரெவின்யூ டெஸ்டுகள் பாஸ் செய்து போதிய அனுபவம் பெற்றவர்கள் இருக்க, தாங்களாகவே வேண்டியவர்களை மாற்றிக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் இந்த மாறுதல்களை முறையாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது இந்த இலாகா இன்னும் கொஞ்ச 1-00 p.m. காலம் நீடிக்கலாம் என்ற நிலைமை இருந்தால் அனுப்புகிறவர்களைப் பார்த்து யார் அதிகப்படியான தகுதி உடையவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களை மாற்றுவதுதான் முறையாகும். தங்கள் இஷ்டம்போல் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்கு மாற்றுவது என்ற நிலைமை இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அப்படியிருந்தால் தகுதியும் அனுபவமும் உள்ளவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளித்தால்தான் உற்சாகம் ஏற்படும். குமாஸ்தாக்கள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்குப் போவதற்குத்தான் விரும்புகிறார்கள். சர்வே அண்டு லாண்ட் ரிகார்ட்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் மேல் பதவி உயர்விற்கு எந்தவிதமான வாய்ப்பும் இல்லை. ரெவின்யூ இலாக்காவில் அதிக வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதனால்தான் அங்கே போக விரும்புகிறார்கள். மேலும் சர்வே அண்டு லாண்ட் ரிகார்ட் இலாகா நிரந்தரம் இல்லாத இலாகாவாக இருப்பதனால் இதிலே இருப்பவர்கள் நாளைவில் ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்ற முடிவு அரசாங்கம் செய்திருப்பதாலும் சீனியாரிடி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. R. VISWANATHAN : கனம் உதவி அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நில வருவாய் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நமது அமைச்சரவை சென்ற சில ஆண்டுகாலமாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் நிலைமையைப்பற்றி பரிசீலித்துக்கொண்டு வருகிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் நிலைமையானது இரண்டும் கெட்ட நிலையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் சர்க்காரின் முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்களா, குறை நேர உத்தியோகஸ்தர்களா என்ற நிலைமை வராத காரணத்தால் அவர்களுடைய ஊழிய நிலைமையும், அவர்களுடைய ஊதிய நிலைமையும் இரண்டும் சங்கடமான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருப்பதால் கிராமங்களில் உள்ள குடியானவர்களுக்கும் துன்பமாக இருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் நிலைமை சங்கடமாக இருக்கிறதென்று சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்டி மிக விரைவில் அமைச்சரவை ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிற்க, அரசாங்கத்தில் இருக்கும் பல இலாகாக்களுக்கும் அடிப்படை யாக இருப்பது நில வருவாய் இலாகாதான். நில வருவாய் இலாகா சரியாக நடந்தால்தான் மற்ற இலாகாக்கள் சரியாக நடக்கும் என்று சொல்லலாம். நில வருவாய் இலாகாக்களிலிருந்து பல அதிகாரிகள் மற்ற இலாக்காக்களிலே இடம் பெறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இலாகாவில் இருக்கும் அதிகாரிகளிலே மேல் தட்டிலே இருக்கும் அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே இருக்கிறார்கள் என்று நான் துணிவுடன் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் கீழ் நிலைமையிலே தாலூக்கா அளவிலோ, ரெவின்யூ பிரிக்கா அளவிலோ, 'டிவிஷன்' அளவிலோ இருக்கும் அதிகாரிகள் எல்லாம் பார்ப்போமானால் அவர்களிடத்தில் மிகவும் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்றுதான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

நமது அரசாங்கம் நல்ல முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டிய உதவிகளை விவசாயிகளுக்கு நல்ல நோக்கத்துடன் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்த நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமானால் அடிப்படையிலே இருக்கும்

[Sri K. R. Viswanathan]

[6th April 1960]

‘ரெவின்யூ அதிகாரிகள்’ நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் கொள்கை அளவிலே நாம் எவ்வளவு திட்டங்களைத் தீட்டினாலும் செயலில் காட்ட முடியாது. தாலுக்கா அளவிலே இருக்கும் அதிகாரிகளிடத்தில்தான் இந்த திட்டங்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் நிறைவேற்றவேண்டிய அவசியம் இருக்கின்றது. உதாரணமாக, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும் திட்டம் சரியானபடி நிறைவேறுகிறதா என்று பார்த்தால், உண்மையில் நிறைவேற்றவேண்டுமென்றுதான் எண்ணுகிறோம். நிறைவேறிக்கொண்டு வருவதைக் காண்கிறோம். ஆனால் கடன் கொடுப்பதில் அரசாங்கம் பெருவாரியாக நல்ல பெயர் எடுப்பதற்குப் பதிலாக கெட்ட பெயர் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. இதற்குக் காரணம் கீழ் தட்டிலே இருக்கும் அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே நடக்காததுதான் என்று உணர்ந்திருக்கிறோம். இதெல்லாம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த ரகசியம்தான் என்று சொல்லலாம். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் முதல், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், மற்ற கடன் கொடுக்கும் அதிகாரிகள் வரையில் 500 ரூபாய் கடன் தொகை பெறக்கூடிய ஒருவர் 50 ரூபாய் வரை அவர்களுக்குச் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. கடன் வாங்குகிறவர்கள் அப்படி செலவழிப்பதற்குப் பின்வாங்குவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இத்தகைய கெட்ட நிலைமை இருப்பதாக எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே பேச்சாக பேசப்படுகிறது. நாம் இதைக் காதில் வாங்கிக்கொண்டுதான் வரவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். முதலில் கடனுக்கு மனு செய்யக் கூடியவர்களுக்கு நாம் உண்டு இல்லை என்று பதில் தெரிவித்துவிடவேண்டும். இதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் நிர்ணயிக்க வேண்டும். மூன்றை மாதம், ஆறு மாதம் வைத்துக்கொண்டாலும்கூட உண்டு இல்லை என்று பதில் சொல்வதில்லை. மேலும் இம்மாதிரி கடனுக்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டிருக்கிற புல மனுக்கள் ஒரு கிராமத்தில் இருந்து வந்திருக்குமானால் அவர்களுக்குக் கடன் வழங்கும் போது ஒரு குறித்த நாளிலே அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கும் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களை வைத்துக்கொண்டுதான் கடன் வழங்க வேண்டும். எத்தனை பேர் கடனுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டவர்கள், எத்தனை பேர்களுக்கு மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது, எத்தனை பேர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்பட்டது என்ற விவரம் தெரிவிக்கப்படவேண்டும். அரசாங்க அதிகாரிகள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்ற நிலைமையை விட்டுக் கொண்டே போனால் உண்மையிலே சர்க்கார் செய்யும் நல்ல கடமைகள் எல்லாம் கெட்ட வழியிலேதான் திரித்துக் கூறப்படுவதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றன என்று நான் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். யாராவது இதுபற்றி ஏதாவது புகார் அதிகாரிகளிடம் சொல்வார்களேயானால் நாங்கள் கவனிக்கிறோம் என்று சொல்வது மாமூல் வழக்கமாக இருக்கிறது என்று அறிவோம். இம்மாதிரி எடுத்துச்சொல்லப் புகின் எங்கு பார்த்தாலும் அதிகாரிகள்மேல் புகார் மயமாக இருக்குமே தவிர வேறு ஒன்றும் இருக்க முடியாது. ஆகவே இந்த நிலைமையை நல்ல முறையிலே மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் உடன் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஜமீன்தாரர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு ஆண்டு தோறும் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை வரவு செலவுத் திட்டத்தில் காண்கிறோம். ஆனால் பல ஜமீன்தாரர்களுக்கு இடைக்காலத்தில் கொடுக்க வேண்டிய தொகைகள் (இன்டர்மீட் பேமெண்ட்) கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, உடையார்பாளையம் ஜமீனுக்கு இரண்டு ஆண்டு காலமாக இடைக்காலத்தில் கொடுக்கப்பட வேண்டிய தொகைகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்று நான் அறிகிறேன். இம்மாதிரி இடைக்காலத் தொகை கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. இத்தகைய ஜமீன்தாரர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தொகையை அப்போதைக்கப்போது கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

‘ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டில்’ ‘போர்ட் ஆப் ரெவின்யூ’ என்ற தனிப்பட்ட அதிகார தட்டு, இருக்கிறது. இதிலே அவர்கள் செய்கின்ற வேலைகள் முக்கியமாக நடைபெறுகின்ற காரியங்களை காலதாமதப்படுத்துவதுதான்

6th April 1960]

[Sri K. R. Viswanathan]

என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. முட்டுக்கட்டை போடுவது, காலதாமதம் ஏற்படுத்துவது என்பதுதான் முக்கியமாகக் காண்கிறோம். ஒரு சிறிய கிராமத்திற்கு நீர்ப்பாசன திட்டம் வேண்டுமென்று கலெக்டரிடத்தில் எல்லாவற்றையும் அலசிப் பார்த்த பிறகு விண்ணப்பம் 'போர்ட் ஆப் ரெவின்யூ'விற்கு வருகிறது. ஆறு மாதம், ஒரு வருட காலம் அங்கே தங்கிவிட்டு பிறகு சர்க்காருக்கு வந்து அங்கீகரிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இதுமட்டும்தான் அல்ல, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய உத்தியோகம், அவர்களுடைய அப்பீல்கள் 'போர்ட் ஆப் ரெவின்யூ'விற்கு வந்து அவைகள் விவரவில் முடிவாவதில்லை. இது மட்டுமல்ல, ரெவின்யூ அதிகாரிகளின் உயர்வுகள் 'ஆர்.டி.ஓ.', 'தாசில்தார்' உயர்வுகள் பற்றி கலெக்டர்கள் சில சிபார்சுகளை செய்கிறார்கள். அவர்கள் செய்யும் சிபார்சுகளை போர்ட் ஆப் ரெவின்யூவில் இருக்கும் அதிகாரிகள் மாற்றி அமைத்து சர்க்காருக்கோ, சர்வீஸ் கமிஷனுக்கோ அனுப்புகிறார்கள். அந்த விதத்தில் மாற்றி அமைப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதை அவர்கள் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கோ சர்க்காருக்கோ அனுப்புவதில்லை. இதன் காரணமாக ரெவின்யூ அதிகாரிகள் 'ஆர்.டி.ஓ.', 'தாசில்தார்' போன்றவர்களுடைய உத்தியோக உயர்வு போர்ட் ஆப் ரெவின்யூவில் தீர்மானிக்க வேண்டிய நிலைமையிருந்தால் சிலருக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 'போர்ட் ஆப் ரெவின்யூ' ஆனது கலெக்டருடைய சிபார்சுகளைத் தள்ளுபடி செய்ய முன்வந்தால் அதற்கு வேண்டிய முழு ஆதாரங்கள் கூட இந்த பட்டியலுடன் சர்க்காருக்கோ, சர்வீஸ் கமிஷனுக்கோ அனுப்பி வைக்க வேண்டுமே தவிர ஆதாரம் இல்லாமல் அவர்கள் பட்டியலை அனுப்பினால் கண்டு பிடித்து உண்மையான நியாயத்தை வழங்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இத்தகைய நிலைமையை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Member has got two minutes more.

SRI K. R. VISWANATHAN : அடுத்தபடியாக, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் அரசாங்க நிர்வாகத்தில் தலையிடுகிறார்கள் என்ற குறைகள் ஆங்காங்கு கூறப்படுகிறது. உண்மையிலேயே பார்க்கப்போனால் எம். எல். ஏ.-க்கள் அரசாங்க நிர்வாகத்தில் தலையிடுவது என்பது இப்பொழுதும் கிடையாது, எப்பொழுதும் கிடையாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அம்மாதிரி ஒரு காலத்தில் தலையிட்டார்கள் என்றால், அன்று அரசாங்கத்தின் நிர்வாகம் மிகவும் கெடுபிடியாக, அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும், பொது மக்களும் வேறு வேறு என்ற மனப்பான்மையிருந்த காலத்தில் உண்மையிலேயே எம்.எல்.ஏ.-க்கள் தலையிடுகிறார்கள் என்று கூறுவதற்கு காரணம் இருந்தது. ஆனால் இன்று அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் தலையிடுவதற்கு. . .

DEPUTY SPEAKER : அங்கத்தினர் அவர்கள் பத்தாவது டிமான்ட் ஸ்டேட் லெஜிஸ்லேச்சரில் பேசும்போது இதுபற்றிச் சொல்வது பொருத்தமே தவிர, இப்பொழுது அதைப்பற்றிப் பேசுவது சரியல்ல.

SRI K. R. VISWANATHAN : 'அதிகாரிகள்' என்ற நிலையில், அதைப்பற்றிச் சொல்லலாம். . .

(The time bell was rung and the hon. Member Sri T. T. Daniel was called upon to speak.)

* SRI T. T. DANIEL : Sir, while supporting this Demand, I would like to point out some facts for the consideration of the Government. For the effective and proper administration of the districts, I think that extensive and massive districts must be bifurcated, and the bifurcation of districts may be confined to the territorial limits of the district itself so that no part of the district need be added on

[Sri T. T. Daniel]

[6th April 1960]

to any adjoining district. At present certain districts are so extensive comprising an area of seven thousand square miles. If the district administrative unit is not viable, administration may not be properly carried on. This is one of the main reasons why useful schemes, which may otherwise be beneficial to the various villages, are not really helping the villages. The villages are unable to get the benefits of these schemes.

As regards encroachment on Government poramboke lands, I would say that, if these lands are not useful for any public purpose, and if the persons who have encroached on these lands are landless and homeless people, the Government should take steps to register such lands in favour of the persons who have been living thereon for putting up houses.

As regards encroachment on tank porambokes, if the encroachment should affect the capacity of the tank or should affect the irrigation purpose of the tank, the Government should evict the persons. But if the persons who encroached on such lands are landless or homeless people, the Government should allot Government lands nearby to these people so that they may construct houses.

So far as the land survey that is being conducted is concerned, a sum of Rs. 3.35 lakhs is allotted for re-survey of the Kanyakumari district. I would suggest to the Hon. Minister that the people there do not actually know the purpose for which this re-survey is being conducted. So, they do not give their active co-operation to the officers who are conducting this re-survey. Re-survey is being conducted only on the basis of the patta records in that district. Patta may be in the name of one person and the actual title owner may be another person. Such instances are very common. If the re-surveying authorities should conduct their re-survey merely on the basis of the patta records, there is the possibility of their making incorrect entries in the survey records this may lead to a number of litigations in future.

The Stay of Holdings Act, 1950, will expire in the month of June. I would therefore request the Government to extend the period of the life of the Stay of Holdings Act, 1950, which is in force in that district. The Madras Cultivating Tenants Protection Act and the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act have been extended to Shencottah, but they have not been extended so far to the transferred territory—the Kanyakumari district. Whenever the Government think of extending these enactments to that district also, they should make suitable provisions in the Act so that all decrees that are passed under the Stay of Holdings Act, 1950, are not in any way affected.

So far as the maniamkaram tax in that district is concerned, I must suggest to the Hon. Minister that although the Government have stayed the recovery of this tax in that district, this stay order has not been given enough publicity. Therefore, even now the people there are paying this maniamkaram tax to the Kerala officers. I would request therefore that the Collector of the district may be informed to publish this order in all the village offices so that the people may not pay this tax till this matter is finally adjudicated between our Government and the Kerala Government. Whenever any final settlement is to be made regarding the maniamkaram tax,

6th April 1960]

{Sri T. T. Daniel}

which is due to Sri Padmanabhaswami temple in Trivandrum, I would say that the Hon. Minister should ascertain the wishes of the representatives of that district so that they may be able to inform the Government of the exact position, which was the main point between the people of that district and the erstwhile State Government regarding the abolition of this maniamkaram taxes.

As regards the recovery of the Sripandaravagai tax, the Kerala Government have already introduced a Bill. I therefore request the Government that they should also bring in parallel legislation in our State Legislature so as to expedite the abolition of these two kinds of tax.

As regards the appointment of karnams in that district, I would point out that the village accountants are usually promoted as village officers in that district. So, whenever village officers are to be appointed, the claims of the village accountants, who have been working in the village offices for a long time and who have also got the necessary qualifications to carry on the work of the village officers efficiently, should also be considered.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான், இந்த ரெவின்யூ மான்யத்தின் பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரெவின்யூ இலாகா, நமது அரசாங்கத்திற்கு ஓரளவிற்கு, பெரும்பகுதி என்று கூடச் சொல்லலாம், வருமானம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு இலாகா. குறிப்பாக, இது ஒரு காராம்பசவைப் போன்றது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் காராம்பசவைப் போன்று பாலைக்கறந்து கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்குத்தான் நிலைமை இருக்கிறதே தவிர அந்த பாலைக் கறந்து பிறகு அந்தப் பசுவிற்கு தீன் போடும் அளவிற்கு நிலைமையிருக்கிறதா அல்லது அந்த பசவைப் பராமரிக்கக்கூடிய, என்.ஜி.ஓ.க்சன் என்று சொல்லக் கூடியவர்களுக்கும் அவர்களை பராமரிக்கக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமை யிருக்கிறதா என்று பார்க்கக்கூடிய நேரத்தில் அவர்களை மறந்து இருக்கக்கூடிய அளவிற்குத்தான் இன்றைய நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக நமது அமைச்சர் அவர்கள் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை இன்றைய தினம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், என்று சொன்னபோதிலும் அது எந்த ரூபத்தில் இருக்கிறது என்பதை பிறகு நாம் பார்க்கக்கூடிய நேரத்தில் நாம் அதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அதே நேரத்தில் சர்க்காருக்குச் சொந்தமாகாதிருக்கும் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் தரிசு நிலங்களை ஏழை மக்கள் பல ஆண்டுகாலமாக விவசாயம் செய்துகொண்டு வந்த போதிலும், அவர்கள் காட்டையும் மேட்டையும் திருத்தி நல்ல முறையில் அவர்கள் அனுபவிக்க முடியாத அளவிற்கு ஏழை மக்கள் பேரில் பட்டா செய்ய முடியாத என்ற ஒரு நிலை இருந்து வருகிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அதுமட்டுமல்ல, இன்று ஏழைகளுக்கு பட்டா கொடுக்கும் விஷயத்தில், ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனை கொடுப்பதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதோடு கொடுக்கப்படுகின்ற இடங்களும் சிறிய சிறிய துண்டுகளாக இருப்பதால், அவர்களுக்கிடையே பலவிதமான குழப்பங்களும் தகராறுகளும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கோர்ட்டுக்குப் போவதும் ஒருவர் நிலத்தின் வரப்பின்மீது இன்னொருவர் போகக்கூடாது என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமையும்தான் ஏற்படுகின்றன. இவைகளை எல்லாம் உடனடியாகத் தீர்த்து வைக்க முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் வெள்ளையன் காலத்தில் ஏற்படுத்திய சட்டத்தை இன்னும் நாம் அப்படியே வைத்துக் கொண்டிருப்பதுதான். ரெவின்யூ போர்டில் முன்னால் ஏற்படுத்தியிருந்த ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்கள் தான் இப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் உடனடியாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும். இவ்விதம்

[Sri V. K. Kothandaraman] [6th April 1960]

செய்தால் தான் ஓரளவு இந்தத் தகராறுகளையும் சிக்கல்களையும் தீர்த்து வைக்க முடியும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று கிராமத்திற்கு கிராமம் ரோடு வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கிறது. இதை நான் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், பல இடங்களிலும் ரோடு வசதிகள் இல்லாத காரணத்தினால், கிராமங்களில் ஏற்படுகின்ற தீ விபத்துகளை உடனடியாகத் தடுக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் கிராமங்களில் தீப் பிடித்து வீடுகள் எல்லாம் சாம்பலான பிறகு சாம்பலை அணைப்பதற்குத்தான் Fire Engine வந்து சேருகிறது. இதற்குக் காரணம் உடனடியாக இன்னுள் வருவதற்கு பாதை வசதி கிடையாது. தீ யெல்லாம் பிடித்த பின்னால் கடைசியில் வந்து சாம்பலை அணைப்பதில் எந்த விதமான அர்த்தமும் இல்லை. முதலாவதாகவே தீ பரவாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கு தகுந்த முறையில் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் விவசாயிகள் பெருமளவுக்கு பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டு வரக்கூடிய இந்த நேரத்தில், சர்க்காருக்குச் சொந்தமாய் இருக்கக்கூடிய தரிசு நிலங்களில் ஏழை விவசாயிகள் பயிரிடுவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் இருக்கிறதா என்பதை நாம் கூடிய சீக்கிரம் பார்க்கப்போகின்றோம். அதோடு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டுவரக்கூடிய இந்த நேரத்தில் உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசியையும் உடனடியாகக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக இன்றைக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இரண்டு மூன்று வருடங்களாக மழையில்லாத காரணத்தினால் எங்கு பார்த்தாலும் விவசாயிகள் பெருமளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு வருடங்களாக இவ்வாறு இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவில் மழையில்லாத காரணத்தினால், குடியாத்தம் தாலுகாவிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களில் குடிபயிற்சாலைகள் தண்ணீர் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கான முறையில் குளங்களை எல்லாம், கிணறுகளை எல்லாம் ஆழப்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக குடியாத்தம் தாலுகாவில் கிணறுகள் தோண்டும்போது அதிகமான பாறைகள் அமைந்திருப்பதை காரணமுடிகிறது. போரில் மெஷின் உபயோகித்துத்தான் கிணறுகளைத் தோண்டி குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். பொதுவாக குடி தண்ணீர்க் கஷ்டம் வருடத்திற்கு வருடம் அதிகரித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே மோர்த்தாறு பாறை கட்டி விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய தண்ணீரைக் கொடுப்பதோடு, குடி தண்ணீர்க் கஷ்டத்தையும் போக்குவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு தக்காவி கடன் பெற்றவர்களிடமிருந்து கடன் வசூல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதையும் இன்னும் ஒரு வருடத்திற்கு நீட்டி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்த ஒரு வருடத்திற்கு வரிவசூல் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், அங்குள்ள மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதற்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிற நேரங்களில் உணவுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் போதிய நியாயவிலைக் கடைகளை திறக்கவேண்டும். பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டும். கிராமங்களுக்கு வேண்டிய ரோடு வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி, மற்றுமுள்ள நீர்பாசன வசதி இவைகளை எல்லாம் செய்து கொடுத்தால் தான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதே போன்று நகரசபைகளுக்குச் சொந்தமாகவும், அரசாங்கத்தார்க்குச் சொந்தமானதுமான பல தரிசு நிலங்கள் பல இடங்களிலும் இருக்கின்றன, இவைகளை எல்லாம் பலர் வீட்டு மனைக்காக கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இவைகளை திட்டவாட்டமாக வீட்டு மனைக்கு என்று கொடுப்பதற்கு

6th April 1960] [Sri V. K. Kothandaraman]

தகுந்த உத்தரவை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதே போன்று அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமாய் இருக்கக்கூடிய நிலங்களை நீண்டகாலமாக அனுபவித்து வருகின்றவர்களுக்கு, இதற்காக கஷ்டப்பட்டவர்களுக்கு பல இடங்களிலும் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் அதில் நீண்டநாள் இருந்து வருகின்றவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.) இன்னும் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லுகிறேன். கிராமங்களில் மணியக் காரர்கள், கணக்குப்பிள்ளை இவர்களை நியமிப்பதில், இவர்களுக்கு கீழ் இருக்கின்ற பாத்தியதை, இஸம், இவைகளை எல்லா சமயத்திலும் தங்களுக்கு சாதகமாக உபயோகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்களை சாப்பிட்டு எப்பம் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் கூட, தங்களுக்கு பாத்தியதை இருக்கிறது. இஸம் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் நீடித்துக் கொண்டிருப்பது இந்த ஜனநாயக காலத்தில் வெட்கப்பட வேண்டிய விஷயமாகும். ஒருவர் அபராதம் கட்டியிருந்தாலும் சரி, தண்டிக்கப்பட்டிருந்தாலும் சரி, அவ்வாறு ஏதாவது ஒரு குற்றம் அவர் மீது இருக்குமானால் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உரிமை, பாத்தியதை, இஸம் இவைகளை எல்லாம் உடனடியாக ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

V. ANNOUNCEMENTS—cont.

(2) BUSINESS AND SITTINGS OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER : I have now to announce certain changes in the Business of the House. The Business Advisory Committee which met at 12-30 p.m. in my Chamber has decided as follows :—

1. That the House should adjourn to-day at 2 p.m. and the discussions on the Demands put for to-day will be continued tomorrow ;

General discussion on the Demand under consideration will be over at 2 p.m. to-day, and the Hon. Minister will reply to the Demand tomorrow and will take about an hour for the purpose. The other Demands—Medical, Public Health—will be taken up tomorrow.

2. That the House will not be sitting on the 11th April 1960 as many hon. Members want to go to their constituencies to work for the elections to the Legislative Council.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : We have also to vote, Sir.

MR. SPEAKER : All right. The Business Advisory Committee has also decided—

1. That the items included for the 11th April 1960 will be taken up on the 9th April 1960.

2. That the House may sit on the 25th April 1960 in the afternoon also to consider the Government Bills ;

3. That the items included for the 28th April 1960 will be taken up on the 29th April 1960 and the items for the 29th April 1960 will be advanced to the 28th April 1960 ; and

4. The items included for the 9th April 1960 may be taken up on the 22nd April 1960.

These decisions of the Business Advisory Committee would be circulated to the hon. Members. I have made this announcement because the House will not be adjourning at 1-30, but will continue to sit till 2 o'clock. The hours of sitting would be as usual, 8-30 a.m. to 1-30 p.m.

[6th April 1960]

VII.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61—cont.

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

DEMAND III—STAMPS ADMINISTRATION.

DEMAND XII—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

DEMAND XXXV—COMPENSATION TO ZAMINDARS—cont.

SRI P. G. MANICKAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கனம்

1-30 அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மானியங்களை ஆதரித்து
p.m சில வார்த்தைகளை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களுக்கு அத்தியாவசியமாக, மிகமிகத் தேவையானவைகளை நிறைவேற்றுவதிலே முக்கியமாக ரெவின்யூ இலாகா அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால் தரிசு நிலங்களை வழங்குவதில் இந்த இலாகா முக்கியமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். இது விஷயமாக என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள விவரங்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதாவது என்னுடைய தொகுதியாகிய பவானி தாலுகாவில் 207 ஏக்கர் 60 சென்ட் தரிசு பூமி ஹரிஜனங்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக 5 கிராமங்களில் இந்த பூமி இருக்கிறது. அந்த கிராமங்கள் நெரிசூசிப்பேட்டை, சென்னம்பட்டி, இருக்கிறது. கொம்மராயனூர் அத்தரணி அகும். இந்த நிலங்கள் ஹரிஜனங்களுடைய விவசாயத்திற்கென்றே ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்கள். இவற்றை ஹரிஜனங்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக சம்பந்தப்பட்ட எல்லா அதிகாரிகளிடமும் நான் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். தாசில்தாரோடு நான் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். ஜில்லா கலெக்டரோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் இதுவரையில் காரியம் பூர்த்தியாகவில்லை.—பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். என்னுடைய சொந்த தாலுகாவில்—கோபிசெட்டிப்பாளையத்தில் 9 கிராமங்களில் 408 ஏக்கர்கள் 18 சென்ட் நிலம் இருக்கிறது அதையும் ஹரிஜனங்களுக்கு வழங்குவதில் அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களுக்காக வீட்டு மனைக்கட்டுகளுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் அதிக தாமதம் ஏற்பட்டு வருவதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். குறிப்பாக கோயம்புத்தூர் ஜில்லா பவானி தாலுகாவில் மேட்டூர் வாய்க்கால் மேற்குக் கரை நீர்க்கசிவினால் 19 ஹரிஜன சாலனிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக வருஷந்தோறும் அவர்களுக்கு ஸ்பலிடியாக ஒரு வீட்டுக்கு 100 ரூபாயும் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்காக லட்சக்கணக்கான ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் தாமதம் ஏற்படுவதால், ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் பாதிக்கு மேற்பட்டு செலவழிக்காமல் சர்க்காருக்கு சரண்டராபி வருகிறது. அதிலும் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் போடப்பட்டிருக்கிறது. நடவடிக்கை எடுப்பதில், எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் சொன்ன பிரகாரம், போர்ட் ஆப் ரெவின்யூவிற்கு அனுப்பிய பிறகு என்ன ஆகிறது என்று தெரிவித்தலை. நானும் ரெவின்யூ போர்ட் அதிகாரிகளைக் கண்டு சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் சரியான பதில்கிடைப்பதில்லை. ஆகையால் அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொள்வது என்னவென்றால் நடவடிக்கைகளைச் சீக்கிரமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான், 7, 8, 10, வருஷங்களை நீர்க்கசிவினால் பாதிக்கப்பட்டு சேரிகளில் உள்ள ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வருகிறார்கள். வியாதிகளினால் பாதிக்கப்பட்டு மரணம் அடைந்து வருகிறார்கள். ஆகையால் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று வணக்கமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நூறு ரூபாயோடு லோகாக, லோ இன்கம் குரூப் ஹவுஸில் ஸ்கீம் மூலம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வசதி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5th April 1960]

[Sri P. G. Manickam]

இப்போது 100 ரூபாய் தான் ஸ்ப்லிட்யாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்னும் அவர்களுக்கு ஒரு வீடு கட்டிக்கொள்ளக்கூடிய தொகையை கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள வசதி ஏற்படும் என்று நான் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக ஹரிஜன காலனிகளில் இன்னொரு குறைபாடு இருக்கிறது. இப்போது கிராமங்களில் ஹரிஜன காலனிகளில் ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கும் இடம் இன்னும் சர்க்கார் புறம்போக்கு என்கிற வில்டிஸ்தானம் இருந்து வருகிறது. அதனால் அவர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய வசத்தில் இருந்தாலும், அங்கு இருக்கக்கூடிய மரங்கள் சர்க்காருக்குத்தான் சொந்தம். ஹரிஜன காலனியையே அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வசதி இருக்கிறது. அநேக இடங்களில் மரங்களை வெட்டியதற்காக அபராதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பல கேஸ்கள் கோபிசெட்டிபாளையம், பவானி முதலிய இடங்களில் நடந்திருக்கின்றன என்று சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது ஹரிஜனங்கள் இருக்கக்கூடிய நிலங்களில் அவர்களுக்கு எல்லா விதமான பாத்தியதையையும் கொடுத்து கண்டிப்பாக அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். நத்தம் இருக்கலாம். அவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கலாம். அவர்கள் மரங்களை வைத்து வளர்க்கலாம். அவர்களுக்கு மரங்கள் வைத்து வளர்க்க வசதி வேண்டும், இப்போது அங்கே மரங்களை வைக்கக் கூடாது என்றும் வைத்தால் சர்க்காருக்குச் செ ந்தம் என்றும் அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். மரப்பட்டா வாங்கவேண்டுமென்று விதிகளை ரெவின்யூ அதிகாரிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் வசிக்கக்கூடிய காலனிகளில் அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பட்டா மாறுதல் செய்வதிலே சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும். சிறு நிலக்காரர்கள் பூமி விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். பட்டா மாறுதல் செய்து கொடுத்தால்தான் கந்தாயம் தனிப்பட்ட முறையில் வசூலிக்கமுடியும். அதையும் ஒழுங்கு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இன்னும் 4 அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள், ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் 7 நிமிடங்களுக்குள் முடிக்கவேண்டும். நானிய தினம் எதிரக் கட்டித் தலைவர் அவர்களும், கனம் அமைச்சர் அவர்களும் பேசுவார்கள்.

* SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள நில வருவாய் துறை மானியத்தை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற நேரத்திலே, சென்ற காலத்தில் பல நல்ல சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து நியாயவாரச் சட்டம், நிலப் பாதுகாப்புச் சட்டம் போன்ற சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து இந்த தேசம் பட்டினியாலும், பஞ்சத்தாலும், பரஷன் முறையிலுலே, உணவு கிடைக்காத நிலையிலே, உழவர்களுக்கு உரிமை அளிப்பதுதான் உண்ண உணவு அளிக்கும் ஒரே மார்க்கம் என உணர்ந்து, அதற்குரிய தஞ்சை பண்ணையான் பாதுகாப்பு சட்டம், விவசாயிகள் பாதுகாப்பு சட்டம் நியாய வாரச் சட்டம் ஆகிய சட்டங்களை ஆரம்ப முதல் கொண்டுவந்து இன்றைய தினம் கூட நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டி நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யும் ஒரு மசோதாவையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையில் கொண்டுவந்திருக்கும் நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் நீழி காலம் ஆயுளோடு இருக்க வேண்டுமென்றும், நல்ல உடல் வலியோடு கால்சியனிக்கவேண்டுமென்றும் கூறி நான் அவர்களைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன்.

நான் சென்ற அசெம்பளி கூட்டங்களில் கூடச் சொல்லியிருக்கிறேன், கிராம அதிகாரி முதல் ஜில்லா தலைநகரங்களில் இருக்கக்கூடிய கலெக்டர்கள் வரையில் உள்ள அதிகாரிகளின் நிலையை நாம் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்யவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இன்று தாலுகா ஆபீசை

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [6th April 1960]

எடுத்துக்கொண்டால், தாசில்தார், அலிஸ்டெண்டு தாசில்தார், ரெண்டு கோடு தாசில்தார், லோன் தாசில்தார், எலெகஷன் தாசில்தார், மென்யூர் தாசில்தார், எஸ்டேட் மாணேஜ்மெண்ட் தாசில்தார்போன்று பல தாசில்தார்களை ஒரு தாலுகாவில் வைத்து அங்கு வேலை நடக்கிறது. ஆனால் அந்த மாதிரியான நிலையை மாற்றி ஒவ்வொரு தாலுகாவில் இருக்கக் கூடிய பல தாசில்தார்களைக் கொண்டு நிர்வாகத்தை நடத்துவதை மாற்றி, அந்தந்த ரெவுனியூ ரேஞ்சுகளை ஒவ்வொரு பிரக்காவாக எடுத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு ரேஞ்சுக்கும் ஒவ்வொரு தாசில்தாரிடம் ஒப்படைத்து பல் இலாகா வேலைகளின் அத்தனை பொறுப்புகளையும் அவரிடம் ஒப்படைத்தால் அந்தப் பகுதிகளில் நல்ல முறையில் வேலை செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, பொதுமக்களும் வெகு தூரம் வசன்று, அலையாமலும் அதிகாரிகள் நீண்ட தூரம் செல்லாமலும் இருப்பதோடு செலவும் குறையும், நல்ல நிர்வாகம் நடைபெறும், பொதுமக்கள் கஷ்டம் குறையும் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றேன். அதே நேரத்தில் இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ரெவினியூ டிவிஷனிலும் அலிஸ்டெண்ட் கலெக்டர்கள் ஆர்.டி.ஓ.-க்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் அபிவிருத்திக் கமிட்டிக் கூட்டங்களுக்கு, அதாவது டெவலப்மெண்ட் கமிட்டிக் கூட்டங்களுக்குத் தலைமைதாங்குகிறார்கள். அந்த கூட்டத்தில் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள், பங்கெடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இந்நிலையில் அக் கமிட்டிகளின் தலைவர்களாக இருக்கும் அலிஸ்டெண்ட் கலெக்டர்கள் தமிழர்களாக இருப்பதுதான் நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கும்ப கோணத்தில்கூட ஸ்ரீ. பத்ரிநாத் என்ற ஒரு அலிஸ்டெண்ட் கலெக்டர் இருக்கிறார். அவர் வடநாட்டுக்காரர். சத்தமாக தமிழ் தெரியாதவர்; இந்தி, இங்கிலீஷ்தான் தெரியும். அவர் தமிழ் தெரியாதவராக இருந்ததால் கமிட்டிக் கூட்டங்களில் அங்கத்தினர்கள் தமிழில் சொல்வதை அவர் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையையும் அவர் சொல்வதை அங்கத்தினர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையும் ஏற்படுகிறது. எனவே கிராம அபிவிருத்திக் கமிட்டி கூட்டங்களுக்குத் தலைவர்களாக இருக்கக்கூடிய அலிஸ்டெண்ட் கலெக்டர்களையோ, ஆர்.டி.ஓ.-க்களையோ நியமிக்கும்போது, தமிழ் தெரிந்தவர்களையே நியமிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் அபிவிருத்தி வேலைகள் சிறந்த முறையில் நடக்கும்.

மேலும் ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் அதிகாரிகளை ஆர். டி. ஓ.-க்களாக ப்ரமோட் பண்ணுவது சம்பந்தமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆர். டி. ஓ., ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் அதிகாரிகள் டிப்டி தாசில்தாராயிருந்து ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் அதிகாரியாக வந்து ப்ளாக் ஏரியாவில் நன்றாக நிர்வாகம் நடத்தியதன் காரணமாக அவர்களுக்கு ஆர். டி. ஓ. க்களாக உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களை ஆர்.டி.ஓ.-க்களாக நியமித்தால், அவர்களை ப்ளாக் அல்லாத பகுதிகளில் ஆர்.டி.ஓ.-க்களாக நியமிக்காமல் ப்ளாக் ஏரியாக்களிலேயே ஆர்.டி.ஓ.-க்களாக நியமித்தால் ப்ளாக் அபிவிருத்தி வேலைகள் நன்றாக நடப்பதற்கு அது ஏதுவாக இருக்கும். எனவே அவர்களை ப்ளாக் ஏரியாக்களிலேயே ஆர்.டி.ஓ. க்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அது மாதிரி அனுபவமில்லாத புதிய அலிஸ்டெண்டு கலெக்டர்களை ப்ளாக் இல்லாத இடங்களில் நியமிக்கலாம்.

மேலும், ஜில்லாக்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று யோசனை இருக்கிறது. அவைகளை இன்னும் பிரிக்கவில்லை. இதற்காக ரெவின்யூ அதிகாரி என்ற ஒரு அதிகாரியை (கலெக்டர் தரத்தில்) நியமிக்க வேண்டுமென்று யோசனை இருந்தாலும், அந்த அதிகாரி இதுவரையில் நியமிக்கப்படவில்லை. ரெவின்யூ அதிகாரிகளை உடனடியாக நியமித்து ஜில்லாக்களைப் பிரித்து நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ப்ளாக் ஏரியாவில் பல வேலைகள் நடக்க வேண்டியிருப்பதால் இதை உடனடியாக செய்ய வேண்டும்.

6th April 1960] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

கிராம அதிகாரிகள், கர்ணங்களைப்பற்றி நான் எதுவும் சொல்லத் தேவையில்லை. கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோம். ஆனால் அது இதுவரை எங்கும் எடுத்து நடத்தப்படவில்லை. மேலும் நியாய வரரச்சட்டம், பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் ஆகிய நல்ல சட்டங்களை நாம் நல்லெண்ணத்தூடன் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். சட்டங்கள் வந்திருந்தபோதிலும் இன்று கிராமங்களில் இந்த சட்டம் உழவர்களுக்கு பயன்படவில்லை. காரணம் கர்ணம் அடங்கலில் முன்னுக்கு பின்னாக எழுதி அதை வைத்து விசாரித்து பல உழவர்கள் நிர்க்கதியாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை பார்க்கவேண்டும். புதிதாக நீர்ப்பாசன வசதி பெற்ற இடங்களிலும் சரி, பழைய டெல்டாப் பிரதேசங்களிலும் சரி, ஏராள புறம்போக்கு நிலங்கள் தர்க்கால் என்ற பெயரில் நில பெருநபரிடம் இருக்கிறது. அவைகளை உடனடியாக ஏழைகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும். ஏழை ஹரிஜனங்கள் அவைகளில் உழுது அவைகளை சீர்திருத்தி ஏராள செலவு செய்து சாகுபடி செய்தாலும் கர்ணங்களின் அடங்கல் புத்தகத்தில் வேறு பெரிய மனிதர்களின் பெயரில் அந்த இடங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும், உழுபவர்களின் பெயரில் அவை இருக்காது. இதை இந்த சபையில் நான் பல தடவை செல்லியிருக்கிறேன். சென்ற காலத்தில் சிருஷ்டிகார்த்தா பிரம்மா என்றும் வேதம் என்றும் உண்டாகியிருக்கிறது. அப்பொழுது இந்த கர்ணங்களை பார்த்து தான் பிரம்மா என்றும் வேதம் என்றும் ஏற்படுத்தியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் தான் இன்று பிரம்மாவாகவும் அவர் கையில் இருக்கும் அடங்கல் தான் வேதமாகவும் இருக்கிறது. அவர்கள் நினைத்தால் இன்று தொண்டமானுக்கு ஒரு நிலத்தை எழுதிவிடலாம், நானே தினம் அதே புத்தகத்தில் அந்நிலத்தை வேறொருவருக்கு வேண்டியவருக்கு மாற்றி எழுதிவிடலாம். இதுபோன்ற அக்ரமங்கள் எத்தனையோ என்னால் காட்ட முடியும். நாம் போட்ட சட்டங்கள் பூராவும் செயல்படாததற்கு அவர்கள்தான் காரணம். பல சுதந்திரப்பங்களில் ரெவினியூ கோர்ட்டில் வாதாடுமபோதும் ரெண்டு கோர்ட்டில் வாதாடுமபோதும் சாக்ஸிகள் விசாரணையில் கர்ணம் அடங்கல் தான் நல்ல எவிடென்ஸ் என்று கருதக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எனவே அடங்கலில் ஏற்படும் அபாயமோ பயங்கரமாயிருக்கிறது. ஆகவே அந்த அடங்கல்முறையை அடியோடு மாற்ற வேண்டும். மேலும் அவர்களுக்கு முன்னிவிட அதிகம் வேலைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அவர்கள் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தி அவர்களை லோயர் டிவிஷன் கிளார்க் தரத்தில் உயர்த்தி முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும்.

மேலும், தாலுகா ஆபீஸ்கள், கிராமச்சாவடிகள், பவுண்டுகள் முதலியவை நல்ல நிலைமையில் இல்லை. கிராம சேவக் நிலையம் (அபிவிருத்தி அலுவலகம்) போன்ற புதிய கட்டிடங்களில் எலெக்ட்ரிக் லைட்டுகள் போட்டு, பூச்சு வேலைகள் செய்து அவைகளை நல்ல நிலைமையில் வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் ஐந்த, ஆறு அதிகாரிகள் வேலைபார்க்கும் பழைய தாலுக்கா ஆபீஸ்களில் எலெக்ட்ரிக் லைட்டுகள், எலக்ட்ரிக் பேன் வசதிகள் இல்லை ; அங்கெல்லாம் அரிக்கன் விளக்கு கூட சரியாக இல்லை. தாலுகா ஆபீஸ்கள், நானு சுதந்திரமடைவதற்கு முன்பு இருந்த மாதிரியே இப்போதும் இருக்கின்றன. பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இருந்தபோது இருந்த ஆபீஸ்களுக்கும், நம் சுதந்திர சர்க்கார் ஏற்பட்ட பிறகு ஏற்பட்ட ஆபீஸ்களுக்கும் வித்தியாசம் தெரிய வேண்டும் என்பதற்காக சர்க்கார் இப்படி செய்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படியில்லாமல் அவைகளுக்கு வசதிகள் செய்துதர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

குடியிருப்பு மனைகள் விஷயமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது பல வீடுகள் பிரிக்கப்படுகின்றன. ஆகம் கொல்லையில் உள்ள பல மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன. இது அபாயகரமாயிருக்கிறது. ஆகவே குடியிருப்பு மனைகள் பிரிக்கப்படுவதை தடுத்தும், மிராசுதார்கள் வெட்டக் கூடாதென்றும் அவசரச் சட்டமாவது போட வேண்டும். ஏனென்றால், இன்று ஏராளமானவர்கள் குடியிருப்பு மனைகளைப் பிரிக்கிறார்கள், அந்த இடங்களிலுள்ள மரங்களை வெட்டுகிறார்கள். குறிப்பாக எங்கள் பிராந்தியத்தில் பண்டார சன்னதிகளும், அவர்களைச் சார்ந்த கடவுள்களும், தர்மசுரீதாக்களும், நிலச்சுவாந்தார்களும் இத்தகைய காரியங்களில் மிகவும்

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [6th April 1960]

தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் தடுப்பதற்காக குடியிருப்பு பாதுகாப்பு உத்தரவு என்ற ஒரு உத்தரவையாவது போடவேண்டும். காரணம் இன்று சபையில் சமர்ப்பித்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தால் குடியிருப்பு மனைகள், அதில் உள்ள மரங்கள் போய்விடுமென்ற அச்சத்தால் இந்த கொடுமையைத் தீவிரமாக நடைபெறுகின்றன. ஆகவே நத்தம், புறம்போக்கு, ஜாரி சமுதாயம் இதர எந்த ரூபத்தில் இருந்தாலும், குடியிருப்பு பாதுகாப்பு அவசர உத்தரவு உடனடியாக பிறப்பிக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : மின்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் மறைந்து சுதந்திரம் வந்ததற்குப் பிறகு இன்று வரையிலும் கிராமங்களில் எந்த விதமான மாற்றமும் தென்படவில்லை. அதற்கு முக்கிய காரணம், பழைய காலத்திலிருந்து இருந்துவரும் ஹெரிடிட்டரி வில்லேஜ் ஆபீசரிலே இப்போதும் கிராமங்களில் இருந்துவருவது தான். ஆங்கிலேயர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய ஜமீந்தாரர்களுக்கு ஆங்காங்கே பல அதிகாரங்கள் கொடுத்ததுபோல, கிராமங்களில் செல்வாக்குள்ள பெரிய தனக்காரர்களை கிராம அதிகாரிகளாக நியமித்தார்கள். அந்தக்காலத்தில் அவர்கள் பணக்காரர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது அவர்களில் அனேகம் பேர்கள் அந்த உத்தியோகத்திற்காகக் கொடுக்கப்படும் வருமானத்தை வைத்தே வாழ்க்கை நடத்தவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். எனவே இப்போது அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும். அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தும்போது, பரம்பரை பாத்தியதை முறையை கட்டாயம் நீக்க வேண்டும். பரம்பரை முறையை நீக்கி, அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தி, மற்ற உத்தியோகங்களுக்கு செய்வதுபோல இந்த உத்தியோகத்திற்கும் நபர்களை சர்வீஸ்கமிஷன் மூலம் தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாத நிலையில், அவர்களுக்கு 25 ரூபாய் மட்டுமே சம்பளம் கொடுப்பதானது, அதற்கு மேல் தேவையான பணத்தை சம்பளமாக வாங்கிக்கொள்ளும்படி நாமே அவர்களுக்கு மறைமுகமாகச் சொல்வதாக ஆகிறது. அந்த அதிகாரிகள் கிராமங்களில் என்ன செய்கிறார்கள் என்பது கனம் மந்திரிகளுக்குத் தெரியாமல் இருக்காது. எல்லா கிராம கர்ணங்களும், கிராம முன்சீபுகளும் கிராம வாசிகளின் அறியாமையைப் பயன்படுத்தி சம்பாத்தியம் செய்கிறார்கள். இதற்கு சரியான பரிகாரம் காண வேண்டும். கிராமங்களில் அந்த அதிகாரிகளின் இம்சையும் நிறைய இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு ஜமீனியர் கர்ணம், கிராம முன்சீபுகளாக ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் கடையத்தில் முக்கியமாக பின்னாமார்கள் கிராம முன்சீபுகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிராமங்களில் குடியிருக்க வசதி இல்லை. பத்து கிராமங்களுக்கு கிராம முன்சீபுகளும், கர்ணங்களும் இருபரிவினரும் சேர்ந்து மொத்தம் 20 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுடைய ஹெட்குவார்ட்ஸ் எங்கேயோ இருக்கும்; அவர்கள் எங்கேயோ குடியிருப்பார்கள். இந்த நிலை மாற வேண்டும். இது சம்பந்தமாக புதிய ஏற்பாடு எதையும் ரெவின்யூ இலாகாவில் செய்யாதது அரசாங்கத்தின் குறை. தக்க ஏற்பாட்டை சிக்கனமாகச் செய்ய வேண்டும்.

மேலும், புறம்போக்கு நிலங்கள் சம்பந்தமாக புதுமாதிரியான சட்ட திட்டங்களை சர்க்கார் இன்னும் கொண்டுவரவில்லை. வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் இருந்த சட்டதிட்டங்கள் இன்றும் அப்படியே இருக்கின்றன. கிராமங்களில் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு குடியிருக்க நிலம் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் குடியிருப்பதற்குரிய நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், அவைகள் ரெக்கார்டுகளில் நத்தம், புறம்போக்கு என்ற வகை நிலங்களாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். அவைகளை ரெவின்யூ அக்கவுண்டில் குடியிருப்பு நிலங்கள் என்று மாற்ற வேண்டும். அதற்கு அதிகாரம் பூராவும் ரெவின்யூ போர்டு வரையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தை ஜில்லா கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. அளவில் கொடுத்து ஏராளமான நிலங்களை ஏழைகளின் குடியிருப்புக்காகக் கொடுக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். விவசாயம் செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இன்று கிராமங்களைப் பார்த்தால் வசதி உள்ளவர்கள் “பீ” ப்ளாண்டேஷனுக்கு ” லேசென்ஸ் வாங்கிக்கொண்டு மரங்கள் வைத்து, டெம்பரரி

6th April 1960]

[Sri D. S. Authimoolam]

பட்டா வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழை எளிய ஜனங்களுக்கு இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் போய்ப்பார்த்தால் அந்த நிலங்களுக்கெல்லாம் டெம்பரரி பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிலைமை இருப்பதைப் போக்கவேண்டும். ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்டில் இன்னொரு பெரிய குறையும் இருக்கிறது. கிராமங்களில் பார்த்தால், 100 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஆட்கள் செத்துப் போயிருப்பார்கள். அவர்கள் பேரில் “ஜாயின்ட் பட்டா” என்றிருக்கும். விவசாயி திடீரென்று கடன் வாங்க முடியாது. “ஜாயின்ட் பட்டா” என்று பல பேர் பேரில் அந்தச் சொத்து இருக்கும். இதைத் தவிர்க்க, ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒரு ஸ்பெஷல் டெபுடி தாசிஸ்தாரை அந்த வேலைக்கென்று நியமனம் செய்து, அந்த நிலத்தை யார் வாஸ்தவத்தில் பயன்படுத்துகிறார்கள், யார் அனுபவித்து வருகிறார்கள் என்று கவனித்து அவர்கள் பேரில் பட்டாவை மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டும். பழைய முறையிலேயே மனுக் கொடுத்து, ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் ரிமார்க்கை பார்த்து காரியம் செய்வதென்றால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இந்தத் தகராறைத் தீர்க்க எம்.எல்.ஏ.-க்களிடம் வந்து விடுகிறார்கள். எம்.எல்.ஏ.-களுக்கு இது அவசிய ஜோலியாக இருக்கிறது. ஒரேயடியாக 100 பேர் எம்.எல்.ஏ.-யிடம் வந்து தனிப் பட்டா வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் உடனடியாக உதவி செய்வது சாத்தியமல்ல. இந்தத் துறையில் எவ்வளவோ குறைகள் இருக்கின்றன. வெள்ளைக்காரன் விட்டுப் போன நிலையிலேயே ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்டை வைத்திருப்பது சய ராஜ்யம் வந்ததன் பலனைக் காட்டவில்லை. கிராமவாசிகள் சய ராஜ்யம் வந்ததன் பலனைப் பார்க்கவேண்டும். “ஹெரிடிடரி” முறையை ரத்து செய்யவேண்டும். முன் மாதிரியாக, கான்ம் வேலையில் தலையிடுவது சிரமமாக இருந்தாலும், கிராம முன்சிப் வேலைக்கு “ஹெரிடிடரி” முறையை அனுசரிக்காமல் “அப்பாயின்ட்மென்ட்” முறையில் அவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த மானியங்கள் மீது கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகள் 195, 198, 207 ஆகியவற்றை வலியுறுத்தி சுருக்கமாகவே என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, நெய்வேலி பகுதியில் நில ஆர்ஜிதம் செய்கிற நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குப் போதியான நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவில்லையென்ற குறையை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் 1953-ல் இந்த நில ஆர்ஜிதச் சட்டம் நிறைவேறியதற்குப் பிறகு தொடர்ந்து நான் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்காத காரணத்தினால் அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் ஹைக்கோர்ட் வரை போனார்கள். இப்போது விவசாயிகளுக்கு நல்ல தீர்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. 1947-ல் இருந்த நிலைமைப் பிரகாரம் நிலத்துக்கு நஷ்ட ஈட்டுப் பணம் கொடுத்து வந்தார்கள். இன்றைய நிலையில் நிலத்தின் தகுதிக்குத் தக்கவாறு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென தீர்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. 86 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிற திட்டத்தில் அங்கே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்குப் போதிய நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். கார்மாங்குடி காட்டுப் பகுதியில் வெளியேற்றப்பட்ட விவசாய மக்களைக் குடியேற்றி னார்கள். அங்கு சமீபத்தில் அடித்த வெள்ளத்தின் காரணமாக வீடுகள் அடித்துச் சொல்லப்பட்டன. அரசாங்கம் செலவு செய்த பணம் பூராவும் இந்த மாதிரி கரைந்து போய் விட்டது. குப்பநத்தம், வடவாடி பகுதியில் அந்த மக்களைக் குடியேற்றுகிறார்கள். வீடு கட்ட 5 செண்ட் நிலமும், விவசாயத்துக்கு 2 ஏக்கர் நிலமும் கொடுக்கிறார்கள். இதை வைத்துக் கொண்டு விவசாயம் செய்ய தண்ணீர் வசதி கிடையாது. குடியேறிய மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. இந்த இரண்டு பிரச்சினைகளையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

புறம்போக்கு நிலங்களில் விவசாயத்துக்குப் போக வீடு கட்டிக்கொள்ளத் தகுதியான நிலையில் நிலங்கள் பரவலாக இருக்கின்றன. ஜன உற்பத்தி மேலும் மேலும் பெருகிக்கொண்டே போவதால், அவர்களுக்குப் போதிய அளவுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க பஞ்சாயத்துக்கு அரசாங்கம் மான்யம்

[Sri A. Govindasamy]

[6th April 1960]

கொடுத்து வீடு கட்டித் தர வசதி செய்து தரவேண்டும். குறிப்பாக, பின் தங்கிய மக்களுக்கும், ஆதி திராவிட மக்களுக்கும் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக “Grow More Food Campaign” ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களில் விவசாயம் செய்து நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க அந்த நிலங்களை யெல்லாம் நல்ல முறைக்குக் கொண்டு வருகிறவர்களுக்கு அந்த நிலங்களை ஜாரி செய்து தரவேண்டும். ஏழை ஆதி திராவிட மக்களுக்கும், 50 ரூபாய்க்கும் குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கும் “ஸ்டாம்ப்ட்யூட்டி” யில் இருந்து விதி விலக்கு அளிப்பது பற்றிச் சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, என்.ஜி.ஓ.-க்கள் சம்பளப் பிரச்சினையைப் பற்றி கமிட்டி கவனித்து அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. நான் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். என்.ஜி.ஓ.-க்கள் ஏதாவது கூட்டம் போட்டு, கோஷமிட்டு அவர்களுடைய கோரிக்கையைத் தெரிவிக்கும்போது, அதிலே முக்கியமான பங்கெடுத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஒரு ஜி.ஓ. போடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய கோரிக்கையைச் சொல்லக் கூட உரிமை இல்லையா? அவர்களுடைய கோரிக்கையைக் கூடச் சொல்லக் கூடாதென்று பயமுறுத்தக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. என்.ஜி.ஓ.-க்கள் எவ்வளவு வருமானம் பெருகிறார்கள் என்று ஒரு பாரம் கொடுத்து எழுதி வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். சொத்து எவ்வளவு இருக்கிறது, எவ்வளவு சொத்து வாங்கியிருக்கிறது என்று கேட்டு ஒரு பாரத்தில் எழுதி வாங்குகிறார்கள். இது என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு அவசியமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வருமானம் போதவில்லை, வருமானத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தப் படுகிறது. இந்த நிலை இருக்கும் நேரத்தில் அவர்கள் எவ்வளவு சம்பாதித்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கெடுப்பதற்குப் பதிலாக எவ்வளவு கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க பாரம் கொடுத்து எழுதி வாங்கிக் கொண்டால் நியாயமாக இருக்குமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் ரெவின்யூ மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது அரசாங்கம், விவசாயிகள் எல்லா வகையிலும் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் பல சட்ட திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த பல காரியங்களைச் செய்துவருகிறது. அடிப்படையான சில விஷயங்களில் அவர்கள் முன்னுக்கு வர முடியாமல் சட்டம் இருப்பதிலுள்ள சில இடையூறுகளை நான் எடுத்துக் சொல்ல வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

புறம்போக்கு நிலங்களில் சாகுபடி செய்யும் விஷயம் பற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஏழை விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் பல ரூபத்தில் உதவி செய்து வருகிறது. அந்த ஏழை விவசாயிகள் கரடுமுரடாகக் கிடந்த இடங்களைச் சீர்திருத்தி தென்னை மரங்கள் வைத்து 10, 12 ஆண்டுகள் பாடுபட்டு நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்த பிறகு கிராமத்திகாரி குறைகள் இருக்கிறதென்று சொல்லி, தாங்கள்தான் நிலத்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய விண்ணப்பங்களைத் தயார்செய்து நிலத்தைப் பிடுங்கிக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. கரடுமுரடாகக் கிடந்த நிலத்தை 10, 12 ஆண்டுகள் பாடுபட்டு பண்படுத்தக்கூடிய விவசாயிகளின் வாழ்க்கை பாழ்படும் நிலைமை

6th April 1960] [Sri M. R. Kandaswamy Mudaliyar]

இருக்கிறது. ஆகவே, சட்டத்தைத் திருத்தி, யார் யார் நிலத்தைப் பண் படுத்தி சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே அந்த நிலத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கூட, நிலம் கிராமமானவுடன் கூட பல பேர்கள் பட்டா மாறுதலடி இருக் கிறது. 10, 20 வருஷங்களாக மாறாமல் இருக்கின்றன. அரசாங்கம் நிலமுடையவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கிறது. அப்போது கடனை வாங்க முடியாமல் விவசாயிகள் திண்டாடுகிறார்கள். “ஜாயின்ட் பட்டா” வாக இருப்பதால் கடன் கிடைப்பதில்லை. அரசாங்கம் கடன் கொடுத்தாலும் கூட விவசாயி அந்தக் கடனைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு வழி இல்லாமல் இருக்கிறது.

வீடு கட்டும் முறையிலே இப்பொழுதெல்லாம் நிலத்தை அரசாங்கமே 2 p.m. எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய தகராறு இல்லை. பக்கத்திலே இருக்கும் ரெவி னியூ நிலத்தில் வீடு கட்ட ஒரு ஏக்கர் வாங்கி வீடு கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். வீடு கட்டி 20 வருஷம் ஆகிறது. இன்னும் கிஸ்தி ரூபத்தில் வசூல் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி வேண்டாம், அடமானம் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டால், தாசில்தார், டெபுடி கலெக்டர் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், ஜோடி கொடுக்க வேண்டு மென்று சொல்கிறார்கள். ஜோடி என்பது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு பெயரில் இருக்கலாம். நிலத்தை சர்க்காருக்கே கொடுத்து விட்டோம், அந்த நிலத்தில் எந்தவிதமான சொந்தமும் இல்லை என்று எழுதிக்கொடுக்கச் சொல்லி வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். என்ன சிக்கல் ஏற் படுகிறதென்றால், பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கொடுத்து கிரயத் திற்கு வாங்கின நிலத்தை, தனக்குச் சொந்தம் இல்லை என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். வீடு மாத்திரம் அட மானம் செய்கிறார்கள். 10 செண்டு நிலத்தில் 5 சென்டில் வீடு கட்டி யிருப்பான், 5 சென்டில் கொல்லி வைத்திருப்பான். வேறு ஒருவன் ஆக்கிரமித்தாலுங்கூட, ஜோடி கொடுத்துவிட்டால், உரிமை ஏற்பட்டால், கிரயம் ஆகியிருந்தால் அந்தச் சொத்து யார் ஆக்கிரமித்தானோ அவருக் குத்தான் சொந்தம் என்று ஏற்படுகிறது. வீடு கட்டி 10, 20 ஆண்டுகள் ஆனாலுங்கூட, வீட்டை அடமானம் செய்கின்ற விவசாயி கிஸ்தி வசூல் செய்துகொண்டு வருகிறான். அதையும் மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தில் ஏற்கனவே பிரிட்டிஷ்காரன் காலத்தில் நிலத்தின் மதிப்பு என்ன என்று 150 ஆண்டுக்கு முன்பு மதிப்பிட்டிருந் தானோ அதே மதிப்புதான் இப்பொழுதும் போடப்படுகிறது. இதனால் இப்பொழுது ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் கிணறு வெட்டுவதற்கோ விவசாயச் செலவுக்கோ கடன் போதுமான அளவு வாங்கமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தற்காலமதிப்பிலிருந்து 2 சதவிகிதம், 10 சதவிகிதம் இப்படி ஏதாவது குறைத்துக்கொண்டு, இப்பொழுதிருக்கும் மதிப்பை அனுசரித்துக் கடன்கொடுக்கும் அளவை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாயி தான் இந்த நாட்டிற்கு முதுகெலும்பு போன்றவன் என்று எல்லோரும் பேசுகிறோம். காராம் பச என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது. அந்தக் காராம் பசவிலிருந்து பால் கறந்து கொடுப்பவனாக விவசாயியைக் கூறலாம். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகள் தங்களுடைய தோட்டத்திற்கு ஏரூ, தழை முதலியவைகளைக் கொண்டுபோகக்கூடிய அளவு வண்டிப்பாதை வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள், அனேக கிராமங்களில். ஆகவே, எந்தக் கிராமமாக இருந்தாலும், முதற்படியாக ரோடு வசதி ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சில ஜில்லாக்களில் கிணறு வெட்ட ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவில் ஐயாயிரம் ரூபாய் போட்டால்தான் கிணறு வெட்டி விவசாயம் செய்ய முடியும். ஆயிரம் ரூபாய் போதவே போதாது. அந்தத் தொகையை சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் அதிகப்படுத்த

[Sri M. R. Kandaswamy Mudaliyar] [6th April 1960]

வேண்டும். நான்கு வருஷங்களாக பருவ மழை தவறியிருப்பதால், அதைப் பஞ்சப்பிரதேசமாக பாவித்து, சேலம் ஜில்லா விவசாயிக்கு 250 ரூபாய் முதல் 300, 400 ரூபாய் வரையில் சப்ஸிடி கொடுத்து, இனமாகத் கொடுத்து, விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

MR. SPEAKER : நாளை காலை 15 நிமிஷ நேரம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் பேசுவார். பிறகு, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிப்பார்.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VIII—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A.—Statutory Rules and Orders.

* 93. *Amendment to rule 25 (3) of the Madras Agricultural Income-tax Rules, 1955, issued in G.O. No. 1147, Revenue, dated 26th February 1960. [Laid on the Table of the House under section 61 (3) of the Madras Agricultural Income-tax Act, 1955 (Madras Act V of 1955).]*

* 94. *Notification under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, regarding the Ryotwari Settlement of Estates in Thanjavur district issued with Memorandum No. 94686-J3|59-3, Revenue, dated 7th January 1960. [Laid on the Table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]*

* 95. *Amendment to Madras Small-Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956, exempting concerns which receive State aid of less than Rs. 10,000 from the operation of rule XXI issued in G.O. Ms. No. 610, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 8th February 1960. [Laid on the Table of the House under section 19 of the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923).]*

B.—Reports, Notifications and other papers.

† 48. *Madras Government's Review on the working of the Fertilizers and Chemicals (Travancore), Limited, Alwaye, Kerala State, for the year ended 31st December 1958.*

† 49. *The Eighth Report of the Committee on Subordinate Legislation.*

† 50. *The Seventh Report of the Committee on Government Assurances.*

* Sent by post on 1st April 1960.

† Placed on the table of the House on 25th March 1960.